

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Cb/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119261423
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:6119261423.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou vo veci žalobcu Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, Špitálska 4,6,8; 816 43 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 00 681 156, zast. Martin Pavle s.r.o., IČO: 36 860 450, Pribinova 4, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, proti žalovanému Norbert Frank - EUROINF TATRY - Salaš u Franka, Popradská 34, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 31 002 463, zast. Mgr. Peter Hargaš, advokát, Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 42 258 413, o zaplatenie 26.240,81 eur s prísl.

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 26.240,81 eur spolu s 9,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 26.240,81 eur odo dňa 29.11.2016 do zaplatenia, paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- eur, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu, podaným v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 26.240,81 eur s prísl. V dôvodoch žaloby uviedol, že žalobca ako poskytovateľ a žalovaný ako prijímateľ uzatvorili dňa 3.6.2010 zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z2711023040101 (ďalej len „zmluva“). Predmetom zmluvy bola úprava zmluvných podmienok pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku (ďalej „NFP“) zo strany žalobcu žalovanému na realizáciu aktivít projektu s názvom: „Zvýšenie atraktívnosti v CR formou gastronomických kulís, udržanie zamestnanosti a tvorba pracovných miest“, kód ITMS projektu: 27110230401, ktorý bol predmetom schválenej žiadosti o NFP v rámci výzvy DOP2009-SIP004. Pohľadávka žalobcu vznikla na základe nevrátenia finančných prostriedkov žalovaným žalobcovi, ktoré mal povinnosť vrátiť v zmysle zmluvy. Žalovaný nepreukázal vynaloženie finančných prostriedkov v zmysle zmluvy vo výške 26.240,81 eur, preto mal tieto finančné prostriedky vrátiť. Žalobca ako poskytovateľ mal poskytnúť žalovanému ako prijímateľovi NFP v rozsahu 95 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu (bod 3.1. písm. c/ zmluvy). NFP sa poskytoval zo zdrojov EU a štátneho rozpočtu. Žalovaný bol povinný zabezpečiť vlastné zdroje financovania vo výške 5 % z celkových oprávnených výdavkov a súčasne mal znášať na vlastné náklady aj všetky neoprávnené výdavky (bod 3.1. písm. d/ zmluvy). V zmysle bodu 5.1 zmluvy bolo dohodnuté financovanie systémom kombinácie zálohových platieb a refundácie (tento systém je upravený v čl. 16 bod 4.1 až 4.22). Financovanie zálohovými platbami sa vykonáva poskytnutím tzv. zálohových platieb prijímateľov (žalovanému) ešte pred samotným použitím NFP na výdavky projektu. Následne prijímateľ (žalovaný) musí zálohovými platbami prijaté NFP vynaložiť výlučne na

úhradu oprávnených výdavkov v súlade so zmluvou (bod 3.3. zmluvy) a predložiť ich na kontrolu poskytovateľovi (žalobcovi) prostredníctvom tzv. zúčtovania zálohových platieb. Zálohové platby a zúčtovanie zálohových platieb vykonáva prijímateľ (žalovaný) tzv. žiadosťami o platbu (ďalej len „ŽoP“) a poskytovateľ (žalobca) ich kontroluje, o čom vyhotovuje záznamy z administratívnej kontroly (ďalej len „ZAK“). Zúčtovaním zálohových platieb sa prijímateľovi (žalovanému) neposkytujú finančné prostriedky, ale sa posudzuje oprávnenosť vynaloženia NFP z poskytnutých zálohových platieb, t.j. preukazuje sa ním najmä oprávnenosť, reálnosť, správnosť, aktuálnosť a neprekryvanie sa výdavkov projektu. Poskytovateľ (žalobca) kontroluje formálnu a vecnú správnosť ŽoP (čl. 16 bod 4.17 a 4.18 VZP). Podmienky oprávnenosti výdavkov určuje najmä čl. 14 VZP, ale aj iné predpisy, ktorými je upravené nakladanie s NFP. Oprávnenosť výdavkov kontroluje poskytovateľ (žalobca) pri výkone svojich oprávnení aj v súlade s § 24b zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva (ďalej len „Zákon o pomoci a podpore“), čl. 60 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 a čl. 13 Nariadenia Komisie (ES) č. 1828/2006. Žalobca zdôraznil, že nárok prijímateľa (žalovaného) na príslušnú časť NFP vzniká len v rozsahu, v akom poskytovateľ (žalobca) rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu (čl. 16 bod 4.15 VZP); obdobné oprávnenie žalobcu vyplýva aj zo zákona (§ 7 ods. 6 Zákona o pomoci a podpore). Žalovaný požiadal žalobcu o zálohové platby a to prostredníctvom ŽoP č. 27110230401101 vo výške 50.749,54 eur a ŽoP č. 27110230401109 vo výške 45.850,88 eur a žalobca mu v uvedenej výške zálohy poskytol. Následne žalovaný požiadal prostredníctvom ŽoP o zúčtovanie zálohových platieb, a to: ŽoP č. 27110230401202 si uplatnil sumu 25.707,62 eur, žalobca ako oprávnený výdavok určil čiastku vo výške 0,- eur; ŽoP č. 27110230401203 si uplatnil sumu 21.532,69 eur, žalobca ako oprávnený výdavok určil čiastku vo výške celkovo 20.596,53 eur; ŽoP č. 27110230401204 si uplatnil sumu 33.951,26 eur, žalobca ako oprávnený výdavok určil čiastku vo výške celkovo 27.667,68 eur; ŽoP č. 27110230401210 si uplatnil sumu 54.479,- eur, žalobca ako oprávnený výdavok určil čiastku vo výške celkovo 22.082,15 eur. Kontrolou zúčtovacích ŽoP žalobca zistil, že výdavky predložené a požadované žalovaným neboli oprávnené v plnej výške. Žalovaný zúčtoval sumu zálohových platieb iba vo výške 66.828,89 eur; nezúčtované sú finančné prostriedky v sume 29.771,53 eur (rozdiel medzi zálohovými platbami a zúčtovanou sumou oprávnených výdavkov pripadajúcou na poskytnuté NFP). Z tejto sumy žalovaný vrátil sumu vo výške 952,54 eur a následne sumu vo výške 2.578,18 eur. Zvyšnú časť vo výške 26.240,81 eur je nutné považovať za nezúčtovanú, keďže tieto finančné prostriedky poskytnuté ako zálohové platby neboli použité v súlade so zmluvou. Nakoľko žalovaný dobrovoľne nevrátil nezúčtovanú časť NFP, žalobca v súlade s čl. 10 ods. 4. VZP stanovil žalovanému povinnosť vrátiť sumu 26.240,81 eur žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230401/Z02 zo dňa 13.02.2015, doručenou žalovanému dňa 18.02.2015 (ďalej len „ŽoV“). Na základe ŽoV bol žalovaný povinný vrátiť predmetnú sumu (26.240,81 eur) do 50 dní od jej doručenia (čl. 10 ods. 6. VZP), t. j. do 09.04.2015. Následne žalobca listom zo dňa 09.11.2016, doručeným žalovanému dňa 18.11.2016, opätovne vyzval žalovaného na vrátenie peňažnej čiastky, avšak bezúspešne.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní platobný rozkaz dňa 30.4.2019, sp. zn. 6Up/422/2019, proti ktorému podal žalovaný odpor.

Odpor a vyjadrenie žalovaného zo dňa 20.5.2019 (č.l. 103 a nasl.)

3. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že žalobca nezdôvodnil svoj nárok žiadnym spôsobom, pretože uviedol v žalobnom návrhu iba to, že žalobca neuznal výdavky projektu a to bez toho, aby popísal, čo urobil žalovaný v procese čerpania zle alebo ktoré výdavky projektu žalovaný nepreukázal ako oprávnené a ktorý výdavky vôbec žalovaný posudzoval. Žaloba k žalobe nepredložil žiadne rozhodnutie, ktoré by hovorilo, že výdavok je neoprávnený, resp. žalobca nepoukázal na žiadne rozhodnutie, ktoré by toto tvrdenie dokazovalo a bolo záväzným podkladom pre žalovaného alebo pre súd. Žalovaný tvrdí, že žalobca v žalobnom návrhu neuviedol ani jeden relevantný argument, prečo mal žalovaný údajne vrátiť žalovanú sumu. Žalobca opiera svoj nárok o dôkazy, ktoré sú vytrhnuté z kontextu a neboli predložené v celom rozsahu tak, aby mohol súd vec vôbec posúdiť. Žalobca odvádza svoj nárok na žalovanú sumu výlučne od toho, že žalovaný údajne nezúčtoval zálohovú platbu, avšak ku zmluve nepripojil všetky dokumenty prislúchajúce k žiadosti o platbu a hlavne vôbec neuviedol, prečo výdavok nebol, podľa názoru žalobcu, oprávnený, t. j. odôvodnil napr. že žalovaný neminul peniaze na aktivity projektu alebo že žalovaný minul vyššiu sumu ako mal alebo niečo iné. Žalobcovi chýba vôbec dôvod, prečo tvrdí, že výdavky sú neoprávnené. V poznámkach v prílohách k záznamom je iba uvedená informácia, že „nárokovaná osobohodina vzdelávania presahuje cenu osobohodiny stanovenú v Usmernení N3/2007“,

z čoho však nie je zrejmé, aký je dôvod, t.j. akoby sme povedali, že výdavok krátime na základe právneho poriadku SR, z čoho rovnako nie je možné zistiť, akým konkrétnym spôsobom malo prísť k nesprávnemu čerpaniu NFP. Žalovaný je presvedčený, že nárok žalobcu je nepreukázaný, žalobu je nutné zamietnuť a nebol tu ani len dôvod na vydanie platobného rozkazu.

Vyjadrenie žalobcu k odporu (replika) a návrh na pokračovanie v konaní zo dňa 18.6.2019 (č.l. 225 a nasl.)

4. Písomným podaním zo dňa 18.6.2019 žalobca navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP a zároveň uviedol, že žalovaný prijal od žalobcu žalovanú čiastku (zálohu). Toto tvrdenie žalovaný ani nepopiera, a teda ho možno považovať za nesporné. Túto čiastku mal žalovaný použiť na realizáciu aktivít projektu a následne túto zúčtovať, t.j. preukázať najmä oprávnenosť, reálnosť, správnosť, aktuálnosť a neprekrývanie sa nárokovaných výdavkov. Nárok žalovaného na vyplatenie príslušnej platby vzniká len v rozsahu, v akom žalobca rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu (článok 16 bod 4.15 VZP). Žalobca neuznal oprávnenosť výdavkov projektu a preto žalovanému nevznikol na ich preplatenie nárok. Žalovaný má povinnosť vrátiť poskytnutú zálohu. Vzťah medzi žalobcom a žalovaným nie je čisto súkromnoprávnym vzťahom, nevzťahuje sa naň výlučne Obchodný zákonník, ale aj predpisy verejného práva. Podľa bodu 3.1. písm. c) Zmluvy o NFP - poskytovateľ (žalobca) poskytne prijímateľovi (žalovanému) nenávratný finančný príspevok do výšky (nie vo výške!) 148.019,50 eur, čo predstavuje 95 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu. To znamená, že uvedená čiastka je maximálna možná výška NFP, avšak nie je to suma, ktorá musí byť prijímateľovi (žalovanému) aj zaplatená, resp. na ktorú vznikne prijímateľovi nárok. Na základe uvedeného je zrejmé, že žalovaný nemôže a ani nemohol automaticky očakávať preplatenie celého nenávratného finančného príspevku. Žalobca v rámci administratívnej kontroly žiadosti o platbu vykonáva kontrolu vecnej správnosti žiadosti o platbu, pričom je povinný overovať reálnosť, oprávnenosť, správnosť, aktuálnosť a neprekrývanie sa nárokovaných výdavkov (článok 16 bod 4.18 VZP). Poukázal na tam uvedené dôležité upozornenie, že schválením výdavku v rozpočte projektu nevzniká prijímateľovi nárok na uhradenie výdavku v prípade, že v rámci realizácie projektu nepreukáže okrem reálnosti a oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013 v zmysle neskorších aktualizácií, aj jeho nevyhnutnosť, hospodárnosť a efektívnosť. Podmienky oprávnenosti sú upravené aj v Usmernení RO č. N3/2007 (Metodické usmernenie k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013) v zmysle neskorších aktualizácií - záväzné podľa bodu 5.32 Zmluvy o NFP. Všetky aktualizácie Usmernenia N3/2007 sú riadne zverejnené. Žalovaný je povinný okrem iného preukázať, že žalovaná čiastka spĺňa všetky vyššie uvedené podmienky oprávnenosti nárokovaných výdavkov. Predmetné výdavky žalovaného nie sú oprávnené najmä z dôvodu, že boli vynaložené nevhodne a nezodpovedali cenám bežným na trhu v čase a mieste ich vzniku. Podľa názoru žalobcu sú požadované výdavky žalovaného značne nadhodnotené (priemerné ceny sú oveľa nižšie). Má za to, že ak by žalovaný (respektíve akýkoľvek priemerne obozretný podnikateľský subjekt) mal uhrádzať tieto ceny výlučne sám, tak by nikdy neakceptoval tieto ceny. Zákonná povinnosť kontrolovať hospodárnosť výdavkov vyplýva žalobcovi aj priamo zo zákona. V zmysle § 24b ods. 2 písm. c) zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o pomoci a podpore“) - kontrolou projektu riadiaci orgán (t. j. žalobca) overuje hospodárnosť, efektívnosť, účinnosť a účelnosť použitia pomoci a podpory. Žalobca, vo vzťahu k žalovaným vznesenej námietke premlčania žalovaného nároku, zastáva názor, že k premlčaniu nároku nedošlo. Ak žalobca nerozhodol o oprávnenosti výdavkov, ktoré boli poskytnuté ako zálohová platba v jednotlivých žiadostiach o zúčtovanie zálohových platieb, tak žalovaný predmetnú čiastku - zálohu (ktorá nebola uznaná za oprávnenú) mohol použiť na ďalšie výdavky projektu a tie zúčtovať v ďalších žiadostiach o platbu. Keďže žalovaný zálohové platby v žalovanej výške riadne nezúčtoval, tak žalobca žiadosťou o vrátenie vyzval žalovaného na ich vrátenie žalobcovi. Splatnosťou tohto nároku na vrátenie zálohovej platby vznikla 50 dní po doručení žiadosti o platbu žalovanému. Záverom žalobca, k nároku na náhradu trov právneho zastúpenia, ak žalovaný žiada, aby súd nepriznal žalobcovi akúkoľvek náhradu trov právneho zastúpenia, pretože trovy na právnu pomoc nie je potrebné účelne vynaložiť zo strany žalobcu, s týmto tvrdením žalovaného žalobca nesúhlasí. Tvrdí, že žalovaný účelne uvádzal len tie skutočnosti a argumentáciu z rozhodnutí, ktoré sú výlučne jemu na prospech. Žalobca má za to, že trovy právneho zastúpenia sú a budú vynaložené účelne.

Vyjadrenie (duplika) žalovaného zo dňa 24.8.2019 (č.l. 256 a nasl.)

5. V duplike žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu, opätovne uviedol, že žalobca neuviedol, ktoré položky zo Žiadosti o platbu sú neoprávnené v akom rozsahu a prečo sú neoprávnené. Z doterajších vyjadrení žalobcu nie je zrejmé, ktoré výdavky, a prečo boli krátené, napr. Záznam z administratívnej kontroly zo dňa 5.8.2013 nešpecifikuje dôvody krátenia. Čo znamená opis zistených nedostatkov: „...Zároveň nárokovaná osobohodina vzdelávania presahuje cenu osobohodiny stanovenú v Usmernení N3/2007 akt. Č. 14, ktorá je pre služby a remeslá vo výške 3,33 eur bez DPH?“ Ak žalobca tvrdí, že niektoré výdavky boli uznané a niektoré neboli, tak musí špecifikovať, ktoré výdavky uznal a ktoré neuznal, aby sme mohli začať posudzovať oprávnenosť výdavkov. Z vyjadrení žalobcu nie je známe, ktoré výdavky žalobca považuje za neoprávnené. Žalobca dokonca ani teraz (ani v žalobe) nevie zrozumiteľne vysvetliť prečo malo prísť ku kráteniu a kedy „rozhodol“, že niektoré výdavky sú neoprávnené. Žalovaný nerozumie, prečo by mal preukazovať oprávnenosť, reálnosť, správnosť, aktuálnosť a neprekrývanie sa nárokováných výdavkov, ak samotný žalobca uvádza, že výdavky sú oprávnené, ale žalobca sa rozhodol zmeniť iba výšku týchto výdavkov, čo vyplýva z jednotlivých Záznamov z administratívnych kontrol a čo vyplýva aj zo žiadostí o platbu, ktoré žalobca predložil súdu bez príloh. Ak chceme posudzovať oprávnenosť výdavkov a teda riadne zistiť, či žalobca uznal výdavky alebo neuznal výdavky v súlade so Zmluvou o NFP, tak je nevyhnutné, najskôr zistiť, ktoré výdavky z jednotlivých Žiadostí o platbu žalobca uznal a ktoré výdavky žalobca neuznal. Je teda absolútne nevyhnutné, aby žalobca predložil prehľadnú tabuľku, ktorá bude uvádzať, že výdavok projektu deklarovaný v Žiadosti o platbu bol uznaný vo výške X eur a neuznaný vo výške Y eur, pretože ...(odôvodniť toto musí žalobca)... Napokon žalobca vykonal kontrolu týchto výdavkov, čiže musí vedieť, čo uznal a čo neuznal a prečo. Žalovaný dáva do pozornosti súdu, že cenotvorba - cena jednotlivých aktivít projektu - bola výsledkom verejného obstarávania a teda žalovaný cenu jednotlivých aktivít nemohol ovplyvniť, pretože sa na jednotlivé aktivity muselo urobiť verejné obstarávanie. Napokon samotný žalobca schválil verejné obstarávanie, čiže je nepochybné, že ceny výdavkov projektu sú adekvátne, pretože sú výsledkom verejnej súťaže. Žalovaný žiada, aby žalobca označil, ktorým dokumentom rozhodol (uznal) neuznal, že výdavky sú neoprávnené, respektíve žiada, aby žalobca podrobne popísal spôsob ako rozhodol (uznal) neuznal oprávnenosť výdavkov. Ak žalobca tvrdí, že o neuznaní výdavkov nie je nutná existencia akéhokoľvek rozhodnutia (bod 5 vyjadrenia žalobcu zo dňa 18.06.2019), tak potom nie je zrejmé, ako sa prejavilo údajné oprávnenie žalobcu podľa zmluvy „rozhodovať o oprávnenosti výdavkov projektu“. Ak žalobca tvrdí, že je oprávnený rozhodovať o oprávnenosti (bod 3 žaloby) výdavkov, tak musí vedieť prečo a hlavne kedy a ako rozhodol o tom, že určitý výdavok projektu je alebo nie je oprávnený. Žalovaný je presvedčený, že žalobca nemôže predložiť ani len rozhodnutie o oprávnenosti výdavkov, pretože žalobca žiadnym spôsobom nerozhodoval o oprávnenosti výdavkov, a teda ani nemôže tvrdiť, že niektoré výdavky nemôžu byť preplatené z dôvodu, že žalobca nerozhodol o ich oprávnenosti. Žalovaný kladie otázku, ako má preukázať oprávnenosť výdavkov v tomto konaní, keď ani nevie, ktoré výdavky žalobca považuje za neoprávnené a prečo? Žalobca cituje článok 14 bod 1 VZP, ale neuvádza, čo žalovaný nepreukázal v Žiadosti o platbu. Keďže žalobca poukazuje na to, že vykonal vo veci kontrolu a uvádza, že výdavky sú neoprávnené, tak hneď ako žalobca uvedie, čo konkrétny výdavok nesplnil podľa článku 14 bod 1 VZP, tak žalovaný zaujme vo veci stanovisko a zdôvodní prečo sa žalobca mylí. Do momentu, kým tak žalobca neurobí nevie, čo by mal žalovaný preukazovať, keďže podľa jeho domnienky žalobca vyhodnotil všetky výdavky ako oprávnené iba sa rozhodol preplatiť nižšiu sumu, ktorú určil tzv. „bulharskou konštantou“. Žalovaný tvrdí, že predložil žalobcovi všetky dokumenty v zmysle Príručky prijímateľa a preukázal oprávnenosť výdavkov v súlade s pokynmi žalobcu. Pokiaľ žalobca tvrdí, že výdavky boli nadhodnotené, tak musí uviesť na základe čoho považuje uvedené ceny za nadhodnotené. Chce žalobca tvrdiť, že verejným obstarávaním nie je možné objektívne zistiť trhovú cenu služieb? Na čo máme potom zákon o verejnom obstarávaní? Akým spôsobom mal žalovaný určiť inak cenu aktivít projektu? Veď sám žalobca trval na tom, aby žalovaný vo veci zrealizoval verejné obstarávanie, a sám žalobca toto verejné obstarávanie skontroloval a schválil. V ďalšej časti vyjadrenia žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku. Uviedol, že v zmysle bodu 2.4 Zmluvy o NFP a dodatku č. 1 a č. 2 a č. 3 bol žalovaný povinný použiť NFP (zálohu) na výdavky vynaložené do 31.12.2011. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ NFP (záloha) nebola zúčtovaná na výdavky vynaložené do tohto termínu, tak by mohol vzniknúť nárok na vrátenie NFP odo dňa 01.01.2012, čiže nárok na vrátenie nepoužitej zálohy sa žalobcovi premlčal najneskôr 01.01.2016, t.j. skoro tri a pol roka pred podaním jeho žaloby v tomto konaní. Žalovaný aj z tohto dôvodu žiada, aby súd žalobu zamietol. Domnelý nárok žalobcu je premlčaný. K nároku na náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu žalovaný pripája rozsudok KS BA, sp. zn.: 6Co/229/2017 zo dňa 15.05.2019, ktorým poukazuje hlavne na to, že

aspoň v otázke trov konania dochádza zo strany súdov (Krajského súdu v Bratislave) k rešpektovaniu nálezov Ústavného súdu SR a v tejto súvislosti žalovaný žiada, aby aj tunajší súd nepriznal náhrady trov súdneho konania žalobcovi a to ani v prípade plného alebo čiastočného úspechu v tomto súdnom konaní.

Vyjadrenie žalobcu zo dňa 13.11.2020 k vyjadreniu žalovaného (zo dňa 24.8.2019) - č.l. 498 a nasl.

6. Žalobca si v tunajšom konaní uplatňuje voči žalovanému zaplataenie čiastky 26.240,81 eur s prísl., ktorá vyplýva z dôvodu nezúčtovania zálohovej platby v zmysle Zmluvy o NFP. Žalobca nielen tvrdí, ale zároveň aj preukázal, že poskytol žalovanému čiastku vo výške 96.600,42 eur a žalovaný použil oprávnenne (teda zúčtoval) čiastku vo výške 66.828,89 eur. Žalovaný vrátil žalobcovi sumu vo výške 952,54 Eur a následne sumu vo výške 2.578,18 eur. Rozdiel tvorí žalovaná čiastka 26.240,81 Eur, ktorú je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi. Z uvedeného, ako aj zo samotnej žaloby je zrejmé, ako bola určená žalovaná čiastka. Žalobca žiada vrátiť poskytnutú zálohovú platbu. Žalovaný v bode 11. vyjadrenia tvrdí, že nerozumie ani jednej poznámke žalobcu uvedenej v opise zistených nedostatkov. V Zázname z administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 227110230401202 je v opise zistených nedostatkov uvedené: „ŽOP je dodaná po druhý krát bez, podpornej dokumentácie. Nie je možné posúdiť relevantnosť výdavkov.“. Žalobcovi nie je zrejmé, čomu žalovaný a jeho právny zástupca nerozumejú. V Zázname z administratívnej kontroly k žiadosti o platbu č. 227110230401203 (viď dôkaz č. 5 žaloby) je v opise zistených nedostatkov pri každom výdavku uvedené prečo neboli uznané výdavky žalovaného. Napríklad pri výdavku č. 1 - „Za mesiac október fakturovaných o 5 hodín viac ako je na pracovnom výkaze; v mesiaci november fakturovaných o 5 hodín viac ako je pracovnom výkaze a zároveň dňa 6.11.2010 je uvedený nepravdivý údaj (vypracovanie pracovného výkazu za predchádzajúci mesiac, pričom pracovný výkaz bol vyhotovený v inom dátume) - 1 hodina neoprávnená. Neoprávnený výdavok je 11 hodín x 15,90 € = 174,90 €“. Obdobné zdôvodnenie je aj pri ďalších výdavkoch tohto záznamu z administratívnej kontroly ako aj ostatných. Žalobca uznal ako oprávnené výdavky projektu financované z NFP vo výške 66.828,89 Eur, a tieto aj uhradil. Žalovaný má povinnosť vrátiť zvyšnú poskytnutú zálohu. Žalobca v zmysle Zmluvy o NFP rozhoduje o oprávnenosti výdavkov projektu. Preto ani nemusí existovať rozhodnutie o neoprávnenosti výdavkov, ale existuje žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov, na základe ktorej má žalovaný vrátiť finančné prostriedky. V článku 16 bod 4.15 VZP k Zmluve o NFP nie je uvedená konkrétna forma rozhodnutia a ani nie je uvedené, že rozhodnutie musí spĺňať podmienky ako rozhodnutie správneho orgánu. Žalobca nevie, čo žalovaný žiada a tunajšie konanie nie je konaním v správnom súdnictve. Ďalej žalobca poukázal na to, že sám žalovaný vrátil žalobcovi časť krátených výdavkov vo výške 952,54 Eur a vo výške 2.578,18 Eur, t.j. sám uznal, že nepoužil zálohové platby v súlade so Zmluvou o NFP. Dôkazné bremeno k oprávnenosti výdavkov nesie žalovaný. V bode 5.32 Zmluvy o NFP je uvedené: „Schválením výdavku v rozpočte projektu nevzniká prijímateľovi automaticky nárok na uhradenie výdavku, ak nepreukáže oprávnenosť výdavku v zmysle usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013 v zmysle neskorších aktualizácií.“. Z uvedeného zmluvného ustanovenia je zrejmé, že žalovaný ako prijímateľ je povinný preukázať oprávnenosť výdavkov. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 07.02.2019, sp. zn. 14Cob/86/2018, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 27.07.2017, č. k. 19Cb/518/2015-1299; rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2020, č. k. 6Cob/28/2019, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 28.11.2018, č. k. 22Cb/122/2016-595. Predmetné rozsudky potvrdzujú argumentáciu žalobcu.

7. Vo vzťahu k Usmerneniu N3/2007, žalobca uviedol, že vznik nároku na poskytnutie NFP podlieha okrem iného aj preukázaniu jeho oprávnenosti podľa Usmernenia N3/2007. Uvedené vyplýva z bodu 5.32 Zmluvy o NFP, ako aj z Príručky pre prijímateľa (kód výzvy DOP2009-SIP004). V novembri a decembri 2009 sa uskutočnil systémový audit Európskej komisie pre Operačný program Zamestnanosť a sociálna inklúzia. Na odstránenie auditom identifikovaných nedostatkov prijali vo februári 2010 Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR a Ministerstvo financií SR Akčný plán opatrení, v rámci ktorého bola riadiacim orgánom daná povinnosť klásť zvláštny dôraz na pravidlá stanovené pre uplatňovanie výdavkov z hľadiska kritérií oprávnenosti, okrem iného im bola uložená aj povinnosť stanoviť limity pre hlavné skupiny výdavkov na základe prieskumu trhových cien so zohľadnením charakteru projektov a pravidlá ohľadne efektívnosti a hospodárnosti projektov. Predmetné limity uvedené v prílohe č. 3 Usmernenia N3/2007 boli stanovené v spolupráci so Štatistickým úradom Slovenskej republiky a na základe prieskumov na určené služby a tovary. Stanovenie limitov nevzniklo

zo „svojevôle“ riadiaceho orgánu, ale na základe výsledkov auditu uskutočneného Európskou komisiou a následne prijatých opatrení, ktorých plnenie bolo kontrolované. „V zmysle neskorších aktualizácií“ (bod 5.32. Zmluvy o NFP) treba vykladať ako aktualizáciu Usmernenia N3/2007 platnú a účinnú v čase, v ktorom prebieha kontrola jednotlivých výdavkov na základe žiadosti o platbu. Uvedené potvrdzuje fakt, že ak by žalobca chcel, aby sa použila len aktualizácia Usmernenia N3/2007 platná v čase uzatvorenia Zmluvy o NFP, tak by priamo uviedol konkrétne číslo aktualizácie Usmernenia N3/2007 a neuvádzal by „v zmysle neskorších aktualizácií“. Dodatok č. 3 k Zmluve o NFP bol podpísaný dňa 25.03.2012, z čoho vyplýva, že žalovaný je minimálne viazaný aktualizáciou č. 10 Usmernenia N3/2007 zo dňa 06.09.2011. Je logické, že by nebolo vhodné ani účelné, aby žalobca do Dodatku č. 3 k Zmluve o NFP odcitoval rovnaké ustanovenie bodu 5.32. Zmluvy o NFP: „Schválením výdavku v rozpočte projektu nevzniká prijímateľovi automaticky nárok na uhradenie výdavku, ak nepreukáže oprávnenosť výdavku v zmysle usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013 v zmysle neskorších aktualizácií.“ Podľa názoru žalobcu je žalovaný viazaný aj neskoršími aktualizáciami Usmernenia N3/2007 ako len tou, ktorá bola platná v čase uzatvorenia Zmluvy o NFP, resp. dodatkov. Je logické, že limity sa v Usmernení N3/2007 menia, lebo sa mení aj aktuálny stav na trhu poskytovania tovarov a služieb. Usmernenie N3/2007 a jeho aktualizácie majú účinky do budúcnosti. Uvedený záver o použití neskorších aktualizácií Usmernenia N3/2007 okrem iného potvrdzuje bod 5.3. Zmluvy o NFP: „Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade každej zmeny právnej úpravy a dokumentov, na ktoré Zmluva odkazuje platí, že právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa spravujú ich účinným znením; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa však posudzujú podľa doterajšieho znenia, ak nebude ustanovené inak.“ Ďalej poukázal na to, že v bode 5.20 Zmluvy o NFP je uvedené: „Vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán sa budú spravovať okrem dokumentov uvedených vo VZP aj pokynmi, vydanými poskytovateľom.“ Obdobným spôsobom ako Zmluva o NFP, resp. Usmernenie N3/2007 upravuje oprávnenosť výdavkov aj bod 4.2.1 Príručky pre prijímateľa. Na strane 4. Príručky pre prijímateľa, ktorou je žalovaný povinný sa riadiť, je uvedené

8. „Okrem postupov uvedených v tejto Príručke pre prijímateľa je pre prijímateľa počas implementácie projektu záväzná rešpektovať podmienky, postupy a pravidlá uvedené:

1. vo schválenej Žiadosti o poskytnutie NFP (ďalej len „ŽoNFP“),
2. v Zmluve o poskytnutí NFP uzavretej medzi prijímateľom a SIA,
3. v každej ďalšej aktualizácii tejto Príručky pre prijímateľa,
4. v usmerneniach RO a RO/SORO, ktoré sú dostupné na www.esf.sov.sk <<http://www.esf.sov.sk>>.

Jednotlivé práva a povinnosti prijímateľa upravené zmluvou o NFP a touto príručkou vzniknú prijímateľovi len vtedy, ak prijímateľ splní súčasne všetky povinnosti a podmienky stanovené vo všetkých vyššie uvedených dokumentoch, a ktoré sa viažu na vznik jednotlivých práv a nárokov prijímateľa. Príručka pre prijímateľa je dostupná v elektronickej podobe na web stránke SIA www.sia.sov.sk. <<http://www.sia.sov.sk/>>. Na strane 14. a 15. Príručky pre prijímateľa je uvedené:

Schválením výdavku v rozpočte projektu nevzniká prijímateľovi nárok na uhradenie výdavku v prípade, že v rámci realizácie projektu nepreukáže okrem reálnosti a oprávnenosti výdavku v súlade s ustanoveniami usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013 v zmysle neskorších aktualizácií, aj jeho nevyhnutnosť, hospodárnosť a efektívnosť.

Na základe uvedeného je zrejmé, že žalovaný je viazaný aj neskoršími aktualizáciami Usmernenia N3/2007 ako len tou, ktorá bola platná v čase uzatvorenia Zmluvy o NFP alebo jej dodatkov. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že „cenotvorba - cena jednotlivých aktivít projektu - bola výsledkom verejného obstarávania a teda žalovaný cenu jednotlivých aktivít nemohol ovplyvniť, pretože sa na jednotlivé aktivity muselo urobiť verejné obstarávanie a že samotný žalobca schválil verejné obstarávanie, čiže je nepochybné, že ceny výdavkov projektu sú adekvátne, pretože sú výsledkom verejnej súťaže“, žalobca zdôrazňuje, že schválením procesu verejného obstarávania zo strany žalobcu nevzniká automaticky nárok na výdavky vynaložené v súvislosti s predmetom verejného obstarávania. Overenie dodržania postupov pri verejnom obstarávaní zo strany žalobcu si nemožno zamieňať s kontrolou podmienok oprávnenosti výdavkov, pretože toto overenie je zamerané na dodržanie princípov a postupov verejného obstarávania, nie na hospodárnosť ceny predmetu verejného obstarávania. Do verejného obstarávania s názvom „Zvýšenie atraktívnosti v CR formou gastronomických kulís, udržanie zamestnanosti a tvorba pracovných miest“ - aktivita: „Príprava a realizácia školení, poradovým číslom „ 1“ “ bola podaná len jedna ponuka zo strany uchádzača - skupiny v rámci ktorej bola aj spoločnosť Consulting & Education Partners, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, t. j. s rovnakým sídlom ako má právny zástupca žalovaného. Zo skúseností z iných konaní voči prijímateľom má žalobca vedomosť,

že predmetná spoločnosť zároveň vypracovala pre prijímateľov aj žiadosti o NFP, vrátane rozpočtu. Spoločnosť Consulting & Education Partners, s.r.o. v čase vyhlásenia predmetného obstarávania vykonávala pre žalovaného „činnosť koordinátora projektu“. V pracovnom výkaze č. 2 za november 2010 je uvedené, že dňa 01.11.2010 sa koordinátor projektu informoval v akom štádiu je VO. Podľa názoru žalobcu Consulting & Education Partners, s.r.o. bola v konflikte záujmov a zároveň mala neprímeranú výhodu oproti ostatným potenciálnym uchádzačom, keďže poznala projekt, rozpočet žalovaného a mala informácie k verejnému obstarávaniu, a preto sa nemala zúčastniť predmetného verejného obstarávania. Táto spoločnosť vystupuje v cca 50 rôznych projektoch prijímateľov, v ktorých je poskytovateľom žalobca. Žalobca je nútený v mnohých prípadoch viesť obdobné konania ako tunajšie konanie. Základným a nevyhnutným predpokladom dosiahnutia čo najvýhodnejšej ponuky (v danom prípade najnižšej ceny) pre žalovaného ako osoby podľa § 7 zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní je zabezpečenie riadnej a čestnej hospodárskej súťaže. Pokiaľ mal teda žalovaný záujem dosiahnuť cenu, ktorá najviac zodpovedá aktuálnym trhovým podmienkam a je výsledkom prirodzeného súťaženia podnikateľských subjektov na trhu (reálnu cenu), mohol a mal dať predmetnú súťaž do povedomia čo najväčšiemu počtu potenciálnych záujemcov, ktorí sú spôsobilí plniť požadovaný predmet zákazky riadne, včas, ako aj v požadovanej kvalite. Ak by sa verejného obstarávania zúčastnili uchádzači, ktorí by ponúkli ceny nezodpovedajúce cenám bežným na trhu v čase a v mieste ich vzniku, žalovaný ako osoba podľa § 7 zákona o verejnom obstarávaní mal stále možnosť zadávanie zákazky zrušiť a vyhlásiť nový postup zadávania zákazky, nakoľko nie je povinný zmluvu s úspešným uchádzačom uzatvoriť. Prípadne mohol pri zadávaní zákazky použiť aj elektronickú aukciu.

K námietke premlčania vznesenej žalovaným

9. Žalovaný tvrdí, že zálohovú platbu mohol zúčtovať len do 31.12.2011, nárok na vrátenie nezúčtovanej zálohovej platby mal žalobcovi vzniknúť 01.01.2012, a teda nárok na vrátenie nepoužitej zálohy sa žalobcovi premlčal najneskôr 01.01.2016. Uvedené tvrdenie žalovaného je nesprávne. Zúčtovať zálohové platby (predkladať žiadosti o platbu) žalovaný mohol aj po dátume 01.01.2012. Uvedené jednoznačne preukazuje fakt, že žalovaný podával žiadosti o platbu aj po tomto dátume. V zmysle Zmluvy o NFP mal žalovaný vrátiť nezúčtovanú zálohovú platbu na základe žiadosti o vrátenie. Až po uplynutí 50 dní po doručení žiadostí o vrátenie finančných prostriedkov sa žalovaný dostal do omeškania s vrátením žalovanej čiastky. Až v tento moment mohol žalobca podať žalobu na súde (viď bližšie žalobu zo dňa 08.04.2019).

K nároku na náhradu trov právneho zastúpenia žalobcu

10. Žalovaný žiada, aby súd nepriznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia. Žalobca si dovoľuje uviesť, že nie je akýkoľvek zákonný dôvod, aby mu v prípade úspechu žalobcu nebola priznaná náhrada trov konania vrátane trov právneho zastúpenia. Inak by sme mohli rovnako žiadať, nech žalovaný zamestná osobu s právnym vzdelaním a nech ho táto zastupuje v tunajšom konaní. Právnemu zástupcovi žalobcu rovnako vzniknú náklady účasťou na pojednávaniach ako keby sa žalobca zastupoval sám a rovnako náklady vznikajú aj žalovanému. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na (i) uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.06.2013, sp. zn.: 2MCdo/16/2012 a rovnako na (ii) uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.09.2015, sp. zn. 4 MCdo/16/2014.

Vyjadrenie žalovaného zo dňa 11.2.2021 (č.l. 558 a nasl.)

11. Žalovaný namieta postup žalobcu v súvislosti s aplikáciou Usmernenia RO č. N3/20007. Tvrdí, že žalobca sa bez právneho základu rozhodol uplatňovať na zmluvný vzťah založený v roku 2010 Zmluvou o NFP usmernenia RO č. N3/2007 v aktualizáciách vyhotovených po podpise Zmluvy o NFP a to napriek tomu, že takýto postup je v rozpore s princípmi záväzkového práva a dokumentmi, ktoré popisujeme v ďalšom texte. Podľa jeho názoru na výdavky vynaložené na základe zmluvy z roku 2010 je nutné uplatňovať usmernenie, ktoré tu existovalo najneskôr v čase podpisu zmluvy o NFP (02.06.2010) a nie usmernenie (interný dokument žalovaného, ktorý nie je všeobecne záväzným právnym aktom) v neskorších zneniach a to najmä preto, že podľa podpornej dokumentácie a princíпов záväzkového práva (zmluvy sa majú dodržiavať a záväzky nie je možné jednostranne meniť) sa malo na daný zmluvný

vzťah aplikovať usmernenie, ktoré tu existovalo v čase vyhlásenia Výzvy na predkladanie žiadostí o NFP (ešte pred podpisom zmluvy - august 2008). Bod 5.32 Zmluvy o NFP síce hovorí všeobecne o tom, že sa má na daný zmluvný vzťah aplikovať usmernenie „v zmysle neskorších aktualizácií“, ale ide všeobecnú formuláciu, ktorá má vyjadrovať, že sa aplikuje usmernenie, ktoré tu existuje ku dňu vyhlásenia Výzvy na predkladanie žiadostí o NFP. Uvedený výklad potvrdzuje skutočnosť, že zmluva sa používala ako všeobecný zmluvný vzor na stovky výziev v danom období, t.j. musela byť špecifikovaná všeobecne, aby ju bolo možné použiť v rozličnom čase na rôzne výzvy. Uvedený výklad potvrdzuje aj programový manuál, ide o prílohu k neskorším výzvam DOP2010, pričom predmetu tohto konania sa týka str. 14-21. V bode 1.1.2.6 programového manuálu sa uvádza, že podrobnejšie ustanovenia o oprávnených a neoprávnených výdavkoch sú stanovené metodickým usmernením (RO č. N3/2007) v aktuálnom platnom znení k dátumu vyhlásenia výzvy. Dal do pozornosti, že tento dokument teda vypracoval sám žalovaný, ktorý tak sám potvrdil, že nemôže na výdavky uplatniť metodické usmernenie RO č. N3/2007 v inom znení ako v znení ku dňu vyhlásenia výzvy. Žalobca predkladá súdu usmernenie RO č. N3/2007 v aktualizácii č. 3 s účinnosťou od 18.12.2008, ktoré mal žalovaný aplikovať na výdavky uvedené v Zmluve o NFP a na žiadosť o platbu, a v rámci ktorého nie sú stanovené žiadne limity pre žiadne výdavky. Usmernenie je možné prirovnať k všeobecným obchodným podmienkam, avšak ani tie nie je možné aplikovať späť, ale iba do budúcnosti, t. j. vynaložené výdavky sa musia spravovať výlučne všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré sú priložené k zmluve, v našom prípade usmernením v aktualizácii č. 3. Všeobecné zmluvné podmienky sa nemôžu zmeniť v prípade, že ide o jednotlivé plnenie dohodnuté dopredu, môžu sa zmeniť výlučne pri opakujúcom sa plnení. Na základe Zmluvy o NFP si žalobca objednal konkrétne školenia v konkrétnom termíne, čiže nejde o rámcovú zmluvu alebo zmluvu na opakujúce sa plnenie, a teda nie je možné všeobecné zmluvné podmienky priebežne meniť. To je možné iba v prípade opakujúcich sa plnení, napr. ak na základe zmluvy by mali byť vykonané školenia, ktoré pri uzatvorení zmluvy neboli objednané, v takom prípade by bolo možné dohodnúť zmenu obchodných podmienok priebežne. Keďže pri uzatvorení zmluvy neboli stanovené limity v usmernení v aktualizácii č. 3, tak nevyhnutne musíme pri stanovení ceny vychádzať z dohodnutého rozpočtu a z vykonaného verejného obstarávania. Ak žalobca tvrdí, že ním odsúhlasený rozpočet a verejné obstarávanie nezohľadňujú trhové ceny, tak je jeho procesnou povinnosťou takéto tvrdenie preukázať. Pokiaľ žalobca nepreukáže svoje tvrdenie, tak musí vychádzať z toho, že cena dohodnutá podľa rozpočtu a vychádzajúca z verejného obstarávania je bežnou trhovou cenou. Zmluva jednoznačne s ohľadom na znenie Programového manuálu (ako podpornej dokumentácie) definuje aktualizáciu, ktorá sa má na zmluvný vzťah použiť. To, že počas trvania zmluvy si žalobca vydával bez akéhokoľvek zdôvodnenia aktualizácie, nemôže mať v tomto konaní vplyv na posúdenie zmluvného vzťahu založeného zmluvou. Na základe uvedeného nie je možné na tento zmluvný vzťah aplikovať usmernenia RO č. N3/2007 v aktualizácii č.9 a neskorších ako sa to snaží prezentovať žalobca.

Predbežné prejednanie sporu dňa 19.2.2021 (č.l. 648)

12. Následne súd nariadil pojednávanie na deň 19.2.2021. Na toto pojednávanie sa dostavili právni zástupcovia oboch sporových strán a navrhli, aby vo veci najprv prebehlo predbežné prejednanie sporu. Súd oboznámil sporové strany s výsledkami prípravy na pojednávanie a po vyjadrení sporových strán bol nariadený termín pojednávania na deň 28.5.2021 s tým, že súd uložil právnenému zástupcovi žalobcu, aby bližšie špecifikoval svoj nárok, t.j. aby označil, ktorý výdavok považuje za neoprávnený, v akom rozsahu a z akého dôvodu, a vzhľadom na nariadený termín pojednávania na deň 28.5.2021 je potrebné túto špecifikáciu doručiť súdu, prípadne aj právnenému zástupcovi žalovaného v dostatočnom časovom predstihu pred pojednávaním, aby mohol reagovať na tvrdenia žalobcu o neoprávnenosti týchto výdavkov, prípadne predložiť dôkazy o tom, že tieto výdavky neboli oprávnené.

Špecifikácia a vyjadrenie žalobcu zo dňa 12.4.2021 (č.l. 652 a nasl.)

13. V podaní zo dňa 12.4.2021 právny zástupca žalobcu predložil podrobnú špecifikáciu svojho nároku, t.j. výdavkov, ktoré boli žalovaným predložené v jednotlivých žiadostiach o platbu na zúčtovanie zálohových platieb, vo vzťahu ku ktorým žalobca konštatoval nesplnenie podmienok oprávnenosti výdavkov podľa Zmluvy o NFP, resp. že tieto zálohové platby neboli použité v súlade so Zmluvou o NFP, vrátane špecifikácie, z akého dôvodu považoval žalobca ten-ktorý výdavok a v akom rozsahu

za neoprávnený. V podanej špecifikácii žalobca presným, podrobným a zrozumiteľným spôsobom zdôvodnil krátenie neoprávnených výdavkov a predostrel výpočet a výšku neoprávnených výdavkov, a to podľa jednotlivých položiek, každú zdôvodnil samostatne.

Vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného zo dňa 13.5.2021 k špecifikácii nároku žalobcu (č.l. 670 a nasl.)

14. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 13.5.2021 sa vyjadril k jednotlivým položkám v žiadostiach o platbu. Žalovaný uviedol, že nenamieta rozsah vykonaných prác a školení podľa zistení žalobcu, t.j. potvrdzuje, že súhlasí s oprávnenými výdavkami iba v rozsahu v akom zistil ich realizáciu žalobca, namieta však, že žalobca neoprávnenne znížil vopred dohodnutú cenu jednotlivých prác a aktivít projektu. Navyše žalobca napr. pri položke „Finančný manažér“ v mesiaci 02/2011 (položka 7 ŽOP 204) uznal celú sumu tak ako ju zúčtoval žalovaný, ale už v mesiaci 03/2011 a nasledovné (položka 10 ŽOP 204) uznal nižšiu sumu a to napriek tomu, že v rozpočte bola dohodnutá celá suma na celé obdobie realizovania projektu (v rozpočte nebola plánovaná iná suma do 02/2011 a od 03/2011). Navyše nie je zrejmé, čo sa vlastne zmenilo na trhu, že zrazu cena práce sa znížila z jedného mesiaca na druhý. Žalobca tento svoj postoj a zníženie „výšky oprávnených výdavkov“ nikdy nezdôvodnil. Podobným príkladom sú aj aktivity „Anglický, Ruský, Poľský, Nemecký jazyk“, kde v ŽOP 204 (položka 16) uznal sumu z faktúry 2011365 (mesiac 04/2011) vo výške 2,62 eur za osobohodinu (189,00 eur / 12 osôb / 6 hodín), ale už z faktúry 2011761 (mesiac 08/2011) iba sumu 2,58 eur za osobohodinu podľa usmernenia RO č. N3/2007 v aktualizácii, ktorá tu v čase podpisu zmluvy ani neexistovala. Žalovaný kladie otázky: Čo sa na trhu zmenilo, že o tri mesiace neskôr uzná žalobca nižšiu sumu? Ako sa vôbec žalobca dopracoval k tomu, že oprávnený výdavok má byť nižší, respektíve ako vôbec stanovil limity v jednotlivých usmerneniach?

15. Podstata rozsiahlej argumentácie žalovaného k jednotlivým položkám, ktoré žalobca označil ako neoprávnené, spočíva v podstate v zhodnom tvrdení žalovaného vo vzťahu ku každej z týchto položiek, a to v tom smere, že žalovaný nenamieta rozsah vykonaných prác a školení podľa zistení žalobcu, t.j. potvrdzuje, že súhlasí s oprávnenými výdavkami iba v rozsahu v akom zistil ich realizáciu žalobca, ale namieta, že žalobca neoprávnenne znížil vopred dohodnutú cenu jednotlivých prác a aktivít projektu. Žalovaný tvrdí, že žalobca svojvoľne obmedzil výšku oprávnených výdavkov na nepriame výdavky eur za hodinu práce s odvolaním sa na Usmernenie RO č. N3/2007 v aktualizácii č. 10 (alebo aktualizácii č. 14 podľa záznamu z AK zo dňa 03.06.2010?), pričom má za to, že tieto sa na tento zmluvný vzťah nevzťahujú. Zastáva názor, že žalobca tak konal v rozpore so svojím rozhodnutím o schválení žiadosti o NFP a tiež so Zmluvou o NFP, pretože v schválenej žiadosti o NFP a v Zmluve o NFP sa zaviazal uznať oprávnené výdavky v tam uvedených sumách (za hodinu resp. osobo/hodinu) a nakoniec pri posudzovaní žiadosti o platbu sa svojvoľne rozhodol uznať oprávnené výdavky v nižších sumách. Keďže žalovaný zúčtoval zálohu v uvedenej výške, tak záloha bola spotrebovaná a žalobca nedôvodne žiada vrátiť zálohu v uvedenej výške. Žalovaný teda žiada, aby súd v súlade s právnou argumentáciou žalovaného, najmä s ohľadom na použitie usmernenia RO N3/2007 v správnej aktualizácii, uplatnené nároky na vrátenie zálohy vyhodnotil ako nedôvodný.

16. Po spočítaní všetkých výdavkov, ktoré žalobca neuznal, sa žalovaný dostal k celkovej sume 26.308,57 eur, ktorú mal žalobca považovať za zúčtovanú na zálohu, ktorá je predmetom tohto konania. V prípade, že by žalobca tak urobil, tak by mal interne vysporiadané všetky vzájomné nároky a nepodal by žalobu.

17. V nadväznosti na právnú argumentáciu uvedenú v podaní jeho podaní zo dňa 11.02.2021 zopakoval svoje tvrdenia vo vzťahu k usmernenia RO č. N3/2007 v aktualizáciách vyhotovených po podpise Zmluvy o NFP. V súvislosti s uznesením NS SR - 8Cdo/146/2019 zo dňa 22.01.2020 predložil súdu na vedomie zápisnicu z Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.05.2021, kde sa uvádza, že v konaní 4C/190/2014 súd priznal inému prijímateľovi (zastúpeného jeho osobou) nárok na zaplatenie výdavkov projektu, ktoré MPSVR (ako žalobca v tunajšom konaní) vyhodnotilo ako neoprávnené z dôvodu aplikovania usmernenia RO č. N3/2007 v inej aktualizácii ako v aktualizácii č. 3, ktorá bola účinná v čase vyhlásenia výzvy na predkladanie žiadostí o NFP. Ak by v čase posudzovania výdavkov MPSVR hodnotilo výdavky podľa usmernenia RO č. N3/2007 v aktualizácii č. 3, tak by celá uvedená suma bola zaplatená a prijímateľ nemusel podávať žalobu. Čiže, ak súd v tomto konaní zohľadní princípy záväzkového práva a vyhodnotí

usmernenie RO č. N3/2007 ako všeobecné zmluvné podmienky, ktoré nie je možné meniť počas vopred dohodnutého plnenia (v tomto prípade nejde o zmenu VOP počas opakujúceho sa plnenia), tak je nutné konštatovať, že výdavky žalovaný riadne zúčtoval žiadosťami o platbu a žalobca tak nemá nárok na vrátenie poskytnutej zálohy, ktorá bola riadne spotrebovaná.

Vyjadrenie žalobcu z 24.5.2021 (č.l. 1028 a nasl.)

18. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 24.5.2021 poukázal na to, že žalovaný nerozporuje rozsah krátenia neoprávnených výdavkov, napr. uplatnenie väčšieho počtu osobohodín ako bolo reálne vykonané (týmto fakticky priznáva svoje pochybenia a uplatňovanie neoprávnených výdavkov). Z hľadiska rozsahu krátenia výdavkov žalobcom sú skutočnosti uvádzané žalobcom preto považované za nesporné (§ 186 ods. 2 CSP). Žalovaný namieta len použitie Usmernenia RO č. N3/2007 (Metodické usmernenie k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013) v zmysle neskorších aktualizácií (ďalej len „Usmernenie N3/2007“), a to v znení aktualizácií účinných v čase vzniku výdavku. Žalovaný tvrdí, že na zmluvný vzťah by sa malo aplikovať výlučne Usmernenie N3/2007 v znení aktualizácie č. 3. Uvedené žalovaný odôvodňuje bodom 1.1.2.6 Programového manuálu pre OP ZaSI (ďalej ako „Programový manuál“). Argumentácia žalovaného je zavádzajúca. Žalovaný odkazuje účelovo len na časť bodu 1.1.2.6 Programového manuálu. Žalovaný opomenul uviesť, že v ním citovanom bode 1.1.2.6 sa ďalej výslovne uvádza, že „Pre zohľadnenie špecifik dosiahnutia cieľov výzvy resp. konkrétneho národného/pilotného projektu, môže RO/SORO oprávnenosť výdavkov upraviť (napr. obmedziť, stanoviť limity výdavkov, bližšie špecifikovať)“. Žalobca poukázal na svoju skoršiu argumentáciu, že vznik nároku na poskytnutie NFP podlieha okrem iného aj preukázaniu jeho oprávnenosti podľa Usmernenia N3/2007 v zmysle neskorších aktualizácií (ako je výslovne uvedené v bode 5.32 Zmluvy o NFP). Ak by mala byť použitá len aktualizácia Usmernenia N3/2007 platného v čase vyhlásenia výzvy predchádzajúcej uzatvoreniu Zmluvy o NFP alebo v čase uzatvorenia Zmluvy o NFP, tak by priamo v bode 5.32 Zmluvy o NFP bolo uvedené konkrétne číslo aktualizácie Usmernenia N3/2007 a nie formulácia „v zmysle neskorších aktualizácií“. Zároveň poukázal na bod 5.3. Zmluvy o NFP, v zmysle ktorého „Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade každej zmeny právnej úpravy a dokumentov, na ktoré Zmluva odkazuje platí, že právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa spravujú ich účinným znením; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa však posudzujú podľa doterajšieho znenia, ak nebude ustanovené inak.“. Bod 5.3. Zmluvy o NFP potvrdzuje, že pre žalovaného sú záväzné aj neskoršie aktualizácie Usmernenia N3/2007, nie iba tá, ktorá bola platná a účinná v čase vyhlásenia výzvy, prípadne uzatvorenia Zmluvy o NFP. Uvedené korešponduje s článkom 14 bod 1. písm. d) Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o NFP (ďalej len „VZP“), podľa ktorého výdavky sú oprávnené len vtedy, keď zodpovedajú cenám bežným na trhu v čase ich vzniku a v mieste ich vzniku. Žalobca rozporuje tvrdenie žalovaného, nakoľko nemajú oporu v právnom stave veci. Nemožno stotožňovať kontrolu oprávnenosti výdavkov a kontrolu a schvaľovanie verejných obstarávaní. Okrem vyššie uvedenej nedôvodnosti argumentácie žalovaného ohľadom spochybňovania výšky krátenia neoprávnených výdavkov žalobcom poukázal na to, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno k svojim tvrdeniam ohľadom údajne správnej výšky oprávnených výdavkov. Zároveň žalovaný zmätočne vyčísluje dopad jeho určenia výšky upravených výdavkov (čl. IV Vyjadrenia žalovaného) keď vo vyjadrení uviedol, že aplikáciou Usmernenia N3/2007 žalobca neoprávnené krátil výdavky vo výške 26.308,57 eur. Podľa žalovaného, ak by žalobca nebol krátil výdavky v zmysle Usmernenia N3/2007, tak predmetnú sumu 26.308,57 Eur mal žalobca považovať za zúčtovanú a v takom prípade by mal interne vysporiadané všetky výdavky a nepodal by vo veci žalobu. Žalovaný zavádzajúco uvádza, že táto suma 26.308,57 Eur je predmetom tunajšieho konania, opomína však, že uplatnenie limitov v zmysle Usmernenia N3/2007 nebolo jediným dôvodom krátenia žalovaným deklarovaných výdavkov. Žalovaný nenamietal dôvodnosť krátenia výdavkov uplatnených v ŽoP 203, t.j. uznal, že v časti sumy 936,16 eur (21.532 eur - 20.596,53 eur) boli výdavky krátené dôvodne. Nenamietol dôvodnosť krátenia výdavkov č. 1, 7, 8, 11, 20, 26 a 27 uplatnených v ŽoP 204, t.j. uznal, že v časti sumy 6.049,18 eur (5.095,8 eur + 79,50 eur + 40,- eur + 40,- eur + 40,- eur + 92,04 eur + 661,84 eur) boli výdavky krátené dôvodne. Žalovaný zároveň nenamietal ani krátenie výdavku č. 10 a 21 v ŽoP 204 z dôvodu prekročenia hodín stanovených komentárom k rozpočtu, t.j. aj v tomto rozsahu je žaloba dôvodná. Žalovaný nenamietol dôvodnosť krátenia výdavku č. 27 uplatneného v ŽoP 210, t.j. uznal, že v časti sumy 80,- eur bol výdavok krátený dôvodne. Žalovaný zároveň nenamietal ani dôvodnosť krátenia výdavkov č. 1 až 19 a 21 až 25 v ŽoP 210 z dôvodu nevykonania časti aktivít (školenia menšieho rozsahu osobohodín ako bolo uplatnené), t.j. aj v tomto rozsahu je žaloba dôvodná. Z Vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že

nemá presnú predstavu o režime čerpania NFP, resp. o preukazovaní oprávnenosti výdavkov. Žalovaný vo Vyjadrení žalovaného uviedol „Žalovaný si riadne splnil zmluvné povinnosti predložil žiadosti o zúčtovanie zálohovej platby a tým momentom zálohu riadne zúčtoval. “. Nemožno zamieňať predloženie žiadosti o zúčtovanie zálohových platieb so splnením si povinnosti zúčtovať poskytnuté zálohové platby, čo znamená preukázať, že deklarované výdavky sú oprávnenými výdavkami v zmysle článku 14 VZP. Žalovaný zároveň nesprávne obmedzuje kontrolovanie oprávnenosti výdavkov len na ich súlad s Rozpočtom projektu. Žalobca zdôrazňuje, že ceny uvedené v rozpočte sú uvedené ako strop, ktoré nemožno prekročiť, ale očakáva sa ich zníženie. Zároveň, posudzovanie súladu výdavkov s Rozpočtom projektu je len jedným z kritérií, ktoré pri kontrole oprávnenosti výdavkov žalobca posudzuje. Inak povedané, súlad ceny výdavku s cenou uvedenou v Rozpočte neznamena automaticky oprávnenosť výdavku, nakoľko výdavok musí spĺňať aj ďalšie kritéria uvedené v článku 14 Zmluvy o NFP, resp. v dokumentoch, na ktoré Zmluva o NFP odkazuje.

Vyjadrenie žalovaného zo dňa 6.7.2021 (č.l. 1034 a nasl.)

19. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 6.7.2021 uviedol, že žalobca vytrháva rôzne ustanovenia a vety z kontextu a tým vyslovuje nesprávne závery, ktoré sú v priamom rozpore s významom dokumentov. Tvrdí, že z doložených dôkazov vyplýva, že žalobca v danom čase nestanovil žiadne limity v usmernení RO č. N3/2007 v aktualizácii č.3. Žalovaný má za to, že žalobca ohýba bod 5.3 Zmluvy o NFP v rozpore s účelom Zmluvy o NFP ako aj vysloveným znením bodu 5.3, pretože žalobca tvrdí, že uvedené ustanovenie umožňuje zmeniť počas realizovania dopredu dohodnutých aktivít projektu (školení) dokumenty, na ktoré odkazuje zmluva o NFP, avšak v danom ustanovení sa uvádza aj to, že „vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa však posudzujú podľa doterajšieho znenia, ak nebude ustanovené inak.“, t.j. toto ustanovenie naopak potvrdzuje, že právne vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou zmeny sa riadia pôvodnými dokumentmi. Pred zmenou usmernenia RO č. N3/2007 bolo presne dohodnuté koľko zaplatí žalobca za jednotlivé aktivity projektu (školenia), t.j. tieto právne vzťahy sa musia riadiť druhou časťou uvedenej vety bodu 5.3, pretože vznikli ešte pred usmernením RO č. N3/2007 v inej aktualizácii ako v aktualizácii č. 3. Je zrejmé, že bod 5.3 Zmluvy o NFP má snahu rešpektovať zákaz retroaktivity (pravej aj nepravej), hoci podľa jeho právneho názoru je bod 5.3 Zmluvy o NFP nadbytočný, pretože zo zásad záväzkového práva vyplýva, že zmluvná dokumentácia sa nemôže meniť bez súhlasu oboch zmluvných strán. Zmluva je záväzná a nie je možné ju jednostranne meniť bez súhlasu druhej zmluvnej strany. Toto vyslovene uvádza aj Zmluva o NFP v bode 5.16, čiže žalobca nemohol uplatňovať na zmluvný vzťah iné dokumenty ako tie, ktoré boli známe v čase podpisu Zmluvy o NFP. V ďalšom opätovne poukázal na to, že bežná cena, ktorú zúčtoval žalovaný, bola stanovená prostredníctvom verejného obstarávania, ktoré bolo zo strany žalobcu schválené, naproti tomu usmernenie RO č. N3/2007 stanovuje limity „od brucha“, pretože sa nedá žiadnym spôsobom overiť ako boli tieto limity stanovené a určené. Ďalej dal do pozornosti, že žalobca viaceré aktivity projektu (školenia) v jednom mesiaci zaplatil podľa dohodnutého rozpočtu a na základe výsledkov verejného obstarávania a ďalší mesiac ich už neuznal v pôvodnom rozsahu (hoci sa nič nezmenilo), lebo sa riadil usmernením RO č. N3/2007, ktoré nevieme ako stanovilo limity. Takýto postup žalobcu je v rozpore s princípmi záväzkového práva ako aj logikou veci. Ak predsa na začiatku si dohodneme cenu, tak ju nemôžeme zmeniť len preto, že sa tak jedná zmluvná strana rozhodne. Ďalej uviedol, že je nesporné, že žalovaný potvrdil rozsah odškolených hodín, tak ako ich zistil žalobca, sporné zostalo iba to, či žalobca eviduje zálohu zúčtovanú celú alebo nie. Žalovaný mal a stále má za to, že záloha bola riadne zúčtovaná a teda nárok na vrátenie údajne nezúčtovanej zálohy tu neexistuje, pretože žalovaný splnil všetky podmienky pre zúčtovanie zálohy. Žalovaný nezavádza, iba uviedol to, že celá žalovaná suma zálohy bola v minulosti zúčtovaná a žalobca pri kontrole urobil chybu, že uplatňoval na výdavky nesprávne usmernenie RO č. N3/2007 a teda dospel k nesprávnej právnej úvahe, že by záloha mala byť vrátená. Pokiaľ ide o námietku premlčania, žalovaný nerozumie argumentácii žalobcu. Naproti tomu poukazuje na čl. 16 bod 4.5 VZP, podľa ktorého „ V prípade nezúčtovania tejto sumy alebo jej časti, je Prijímateľ povinný najneskôr do siedmich dní po uplynutí uvedených 6 mesiacov vrátiť Poskytovateľovi sumu nezúčtovaného rozdielu. “, t.j. ak žalobca tvrdí, že záloha nebola zúčtovaná v stanovenej lehote, tak poskytnutá záloha dňa 02.08.2010 vo výške 50.749,54 eur sa mala vrátiť dňa 09.02.2011 (6 mesiacov + 7 dní) a záloha vo výške 45.850,88 eur poskytnutá dňa 22.10.2012 sa mala vrátiť 29.04.2013 (6 mesiacov + 7 dní), t.j. nárok na vrátenie zálohy sa na základe uvedeného premlčal najneskôr k 29.04.2017, t.j. dva roky pred podaním žaloby. V nadväznosti na uvedené dal do pozornosti

aj to, že čl. 10 ods. 1 VZP nepozná povinnosť vrátiť NFP na základe žiadosti o vrátenie finančných prostriedkov, ktorý by predpokladal vrátenie NFP z dôvodu jeho nevyčerpania v stanovenej lehote. Uvedené je zrejme dôsledkom stanovenej lehoty v čl. 16 ods. 4.5 VZP. Čiže samotná žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 18.02.2015 je neúčinná, pretože neobsahuje žiadny dôvod uvedený v čl. 10 ods. 1 VZP. V tejto súvislosti zdôraznil, že samotná žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov podľa čl. 10 ods. 6 VZP je iba predpokladom na oznámenie údajného porušenia finančnej disciplíny príslušnej správe finančnej kontroly a nemá dopad na začatie plynutia premlčania vo vzťahu k záväzkovým právam. Žalovaný trvá na svojom vyjadrení, že si splnil svoje zmluvné povinnosti a zálohy riadne zúčtoval.

Vyjadrenie žalovaného zo dňa 3.10.2021 (č.l. 1047 a nasl.)

20. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 3.10.2021 uviedol, že predkladá súdu na vedomie rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.05.2021, kde v konaní pod sp.zn. 4C/190/2014 súd priznal inému prijímateľovi (zastúpeného rovnakým právnym zástupcom) nárok na zaplatenie výdavkov projektu, ktoré MPSVR (ako žalobca v tunajšom konaní) vyhodnotilo ako neoprávnené z dôvodu aplikovania usmernenia RO č. N3/2007 v inej aktualizácii ako v aktualizácii č. 3, ktorá bola účinná v čase vyhlásenia výzvy na predkladanie žiadostí o NFP. Z rozsudku OS BA I vyplýva, že ak by v čase posudzovania výdavkov MPSVR hodnotilo výdavky podľa usmernenia RO č. N3/2007 v aktualizácii č. 3, tak by celá žalovaná suma v konaní pod sp. zn.: 4C/190/2014 zaplatená a prijímateľ nemusel podávať žalobu. Pre úplnosť dodal, že ide o neprávoplatný rozsudok, avšak žalovaný týmto rozsudkom poukazuje na to, že ak súd posudzuje výdavky, tak nevyhnutne dospeje k tomu, že na základe verejného obstarávania, ktoré žalovaný musel realizovať na základe bodu 5.10 Zmluvy o NFP, sa generuje trhová cena, ktorá je pre žalobcu záväzná a ktorú nemôže jednostranne meniť. Tvrdenie žalobcu, že cena bola nevhodná je zavádzajúce a v rozpore s rozpočtom projektu, verejným obstarávaním, skutkovým a právnym stavom. Ak by žalobca postupoval v súlade s dohodnutými podmienkami, t.j. rešpektoval by verejné obstarávanie, ktoré sám odsúhlasil a ktoré bolo jediným legitímnym spôsobom určenia konečnej ceny, tak by výdavky označené ako neoprávnené v zmysle prehľadu predloženého žalovaným v podaní zo dňa 13.05.2021 vyhodnotil ako oprávnené a evidoval by celú zálohu ako zúčtovanú.

21. K údajnému nezúčtovaniu zálohy v lehote 6 mesiacov okrem už uvedeného doplnil, že ŽOP 210 bola odoslaná dňa 15.02.2013 čo je uvedené aj na ŽOP 210. Ide o lehotu menej ako 6 mesiacov od poskytnutia zálohy, t.j. od 22.10.2012 a teda záloha bola aj z pohľadu predloženia ŽOP 210 zúčtovaná v dohodnutej lehote. Žalobca síce uvádza, že ŽOP 210 mala byť zaslaná údajne až dňa 06.05.2013, avšak nezobral do úvahy, že ide v poradí druhá ŽOP je iba doplnením ŽOP 210 zo dňa 15.02.2013 a to na základe výzvy žalobcu zo dňa 15.04.2013. Na základe výzvy žalobcu prišlo k doplneniu ŽOP 210 a bola podaná ako doplnenie zo dňa 06.05.2013 v súlade s pokynmi žalobcu. Predmetná výzva bola ako dôkaz predložená v podaní žalovaného zo dňa 13.05.2021. Na strane 90 v bode 101 Systému riadenia štrukturálnych fondov a Kohézneho fondu na programové obdobie 2007 - 2013 (predložené žalobcom v podaní zo dňa 13.11.2020) sa uvádza: „Po doplnení požadovaných údajov alebo dokumentov zo strany prijímateľa v stanovenom čase RO vykoná opätovnú kontrolu formálnej správnosti ŽoP. RO zamietne ŽoP (pozn.: IBA) v prípade neodstránenia nedostatkov alebo nedoplnenia požadovaných údajov v stanovenom čase zo strany prijímateľa.“, čo vysvetľuje to, prečo žalobca považoval zálohu za riadne zúčtovanú v lehote 6 mesiacov v minulosti a čo bráni aj tomu, aby žalobca v súčasnosti úspešne vzniesol námietku, že žalovaný zálohu údajne nezúčtoval riadne a včas. Obrana žalobcu je v tomto smere v priamom rozpore s dôkazmi, ktoré sám predložil. Ak žalovaný predložil ŽOP 210 v lehote do 6 mesiacov od poskytnutia zálohy, hoci aj s určitými nedostatkami, tak sa záloha považuje za zúčtovanú riadne a včas, pričom žalobca mohol v takomto prípade vyzvať žalovaného na doplnenie dokladov (čo aj urobil) a následne ŽOP 210 zamietnuť iba v prípade neodstránených nedostatkov, nie však z dôvodu uplynutia lehoty 6 mesiacov od poskytnutia zálohy.

Stanovisko žalobcu zo dňa 8.10.2021 k vyjadreniu žalovaného zo dňa 3.10.2021 (č.l. 1076)

22. Právny zástupca v reakcii na vyjadrenie žalovaného zo dňa 3.10.2021 uviedol, že ak právny zástupca žalovaného predložil rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 3.5.2021, č.k. 4C/190/2014-2432, tak k tomu uvádza, že toto rozhodnutie a argumentácia trpia podstatnými vadami, a preto bolo napadnuté odvolaním zo dňa 23.8.2021, ktoré prikladá a ktoré je právnomu zástupcovi žalovaného známy. Zároveň predkladá súd ešte aktuálnejší rozsudok Okresného súdu Nitra zo dňa 30.6.2021 č.k. 23Cb/43/2019-460 a poukazuje na body 15. až 30. odôvodnenia tohto rozsudku. Predmetné rozhodnutie potvrdzuje jeho argumentáciu v tunajšom konaní v súlade s konštantnou rozhodovacou praxou iných súdov, na ktorú v konaní poukázali.

23. Na pojednávanie dňa 11.10.2021 sa dostavili obaja právni zástupcovia. Vo svojich prednesoch, aj v záverečných rečiach v podstate zopakovali zhodné argumentácie, ako sú podrobne popísané už vyššie, v ich doterajších písomných vyjadreniach a stanoviskách. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spisovom materiáli a vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový stav:

24. Dňa 3.6.2010 žalobca ako poskytovateľ, uzatvoril so žalovaným ako prijímateľom zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku č. Z2711023040101. Predmetom zmluvy bola úprava zmluvných podmienok práv a povinností medzi poskytovateľom a prijímateľom pri poskytnutí nenávratného finančného príspevku na realizáciu aktivít projektu: Zvýšenie atraktívnosti v CR formou gastronomických kulís, udržanie zamestnanosti a tvorba pracovných miest, kód ITMS: 27110230401, číslo výzvy: DOP2009-SIP004. Prijímateľ sa zaviazal prijať poskytnutý NFP a použiť ho v súlade s podmienkami stanovenými v zmluve, projekt realizovať riadne a včas, avšak najneskôr v termíne ukončenia realizácie aktivít Projektu, t.j. do 30.6.2011 (článok 2.4 zmluva). Poskytovateľ a prijímateľ sa dohodli, že celkové oprávnené výdavky na realizáciu aktivít Projektu predstavujú sumu 155.810,- eur. Poskytovateľ sa zaviazal poskytnúť prijímateľovi nenávratný finančný príspevok do výšky 148.019,50 eura, čo predstavuje 95 % z celkových oprávnených výdavkov na realizáciu aktivít projektu. Prijímateľ mal zabezpečiť vlastné zdroje financovania projektu vo výške 5 % (článok 3., bod 3.1., písm. d/ zmluvy). Prijímateľ zobral na vedomie, že ustanovením ods. 3.1. tohto článku nie je dotknuté právo poskytovateľa vykonať finančnú opravu v zmysle článku 98 nariadenia Rady (ES 1083/2006), ktorým sa ustanovujú všeobecné ustanovenia o Európskom fonde regionálneho rozvoja, Európskom sociálnom fonde ako Kohéznom fonde (bod 3.7. zmluvy).

25. V článku 5, bod 5.1. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že vzhľadom na právnu formu prijímateľa sa použije z článku 15 VZP výlučne odsek 8 a vzhľadom na určený systém financovania: systém kombinácie zálohových platieb a refundácie sa z článku 16 VZP použije výlučne odsek 4.

26. Podľa článku 5, bod 5.3. zmluvy v prípade každej zmeny právnej úpravy a dokumentov, na ktoré zmluva odkazuje, platí, že právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa spravujú ich účinným znením; vznik týchto právnych vzťahov ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa však posudzujú podľa doterajšieho znenia, ak nebude ustanovené inak (článok 5.3 zmluvy).

27. Podľa článku 5, bodu 5.32. zmluvy schválením výdavku v rozpočte projektu nevzniká prijímateľovi automaticky nárok na uhradenie výdavku ak nepreukáže oprávnenosť výdavku v zmysle usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013 v zmysle neskorších aktualizácií. V zmluve bolo dohodnuté, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú nasledovné prílohy: 1. Všeobecné zmluvné podmienky k zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, 2. Predmet podpory NFP, 3. Podpisové vzory. Prijímateľ vyhlásil, že sa s obsahom príloh oboznámil, súhlasí s nimi a je nimi viazaný (článok 6.3 zmluvy). V článku 8.1 všeobecných zmluvných podmienok (VZP) bolo dohodnuté, že zmluvu možno meniť a dopĺňať len na základe vzájomnej dohody oboch zmluvných strán, pričom akékoľvek zmeny a doplnky musia byť vykonané vo forme písomného a očíslovaného dodatku k zmluve, pokiaľ v zmluve nie je uvedené inak.

28. Podľa článku 16, bod 4.15 VZP, prijímateľovi vznikne nárok na platbu pri systéme zálohových platieb iba v prípade, ak podá úplnú a správnu Žiadosť o platbu, a to až v momente schválenia Žiadosti o platbu poskytovateľom. Pri Žiadosti o platbu podľa predchádzajúceho odseku vznikne prijímateľovi nárok na vyplatenie príslušnej platby v prípade predloženia úplnej a správnej žiadosti o platbu a v momente

schválenia súhrnnej žiadosti o platbu certifikačným orgánom. Nárok prijímateľa na vyplatenie príslušnej platby vzniká len v rozsahu, v akom poskytovateľ rozhodne o oprávnenosti výdavkov projektu.

29. Podľa článku 16, bod 4.16 VZP prijímateľ je povinný vo všetkých predkladaných žiadostiach o platbu uvádzať výlučne výdavky, ktoré zodpovedajú podmienkam uvedeným v článku 14 VZP. Prijímateľ zodpovedá za pravosť, správnosť a kompletnosť údajov uvedených v žiadosti o platbu. V prípade, že na základe nepravých alebo nesprávnych údajov uvedených v žiadosti o platbu dôjde k vyplateniu platby, pôjde o porušenie finančnej disciplíny v zmysle § 31 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy.

30. Podľa článku 16, bod 4.17 VZP poskytovateľ je povinný vykonať overenie podľa článku 60 Nariadenia Rady (ES) č. 1083/2006 a článku 13 Nariadenia Komisie (ES) č. 1828/2006, ktoré zahŕňa administratívne overenie a v prípade potreby overenie na mieste. Administratívne overenie pozostáva z overenia formálnej a vecnej správnosti žiadosti o platbu. V rámci overenia formálnej správnosti je poskytovateľ povinný overiť pravdivosť a správnosť vyplnenia žiadosti o platbu.

31. Podľa článku 16, bod č.18 VZP v rámci overenia vecnej správnosti je poskytovateľ povinný overovať reálnosť, oprávnenosť, správnosť, aktuálnosť a neprekryvanie sa nárokových výdavkov. Poskytovateľ je taktiež povinný overiť či požadovaná suma v žiadosti o platbu zodpovedá údajom uvedeným v priložených dokladoch a či táto suma zároveň zodpovedá rozpočtu projektu.

32. Súdu bolo predložené Usmernenie Riadiaceho orgánu č. N3/2007, aktualizácia č. 9 (aktualizáciou sa nahrádza pôvodné znenie usmernenia), ktoré nadobudlo platnosť dňa 30.5.2011 a účinnosť dňa 1.6.2011, (čl. 318 a nasl.), Usmernenie riadiaceho orgánu č. N3/2007, aktualizácia č. 10, ktoré nadobudlo platnosť dňa 6.9.2011 a účinnosť dňa 9.9.2011 (čl.348 a nasl.) a Usmernenie Riadiaceho orgánu č. N3/2007, aktualizácia č. 14, ktoré nadobudlo platnosť dňa 17.5.2013 a účinnosť dňa 1.5.2013 (č.l. 379 a nasl.).

33. Podľa Príručky pre prijímateľa DOP2009-SIP004 Operačný program zamestnanosť a sociálna inklúzia, bodu 4.2.1 Oprávnenosť výdavkov (č.l. 137 p. v. spisu), Dôležité upozornenie: Schválením výdavku v rozpočte projektu nevzniká prijímateľovi nárok na uhradenie výdavku v prípade, že v rámci realizácie projektu nepreukáže okrem reálnosti a oprávnenosti výdavku v súlade s ustanoveniami usmernenia RO č. N3/2007 k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013 v zmysle neskorších aktualizácií, aj jeho nevyhnutnosť, hospodárnosť a efektívnosť.

34. Podľa Programového manuálu pre Operačný program Zamestnanosť a sociálna inklúzia, bod 1.1.2.6. Oprávnené a neoprávnené výdavky (č.l. 573 spisu) rozsah oprávnených a neoprávnených výdavkov je vypracovaný riadiacim orgánom v súlade s nariadeniami Rady č. 1083/2006, 1081/2006 a 1080/2006 a nariadením Komisie č. 1828/2006. Podrobnejšie ustanovenia o oprávnených a neoprávnených výdavkoch sú stanovené riadiacim orgánom OP ZaSI osobitným metodickým usmernením RO k oprávnenosti výdavkov v aktuálnom znení k dátumu vyhlásenia výzvy, v prípade národného resp. pilotného projektu k dátumu jeho doručenia riadiacemu orgánu. Pre zohľadnenie špecifik dosiahnutia cieľov výzvy resp. konkrétneho národného/pilotného projektu, môže RO/SORO oprávnenosť výdavkov upraviť (napr. obmedziť, stanoviť limity výdavkov, bližšie špecifikovať). V žiadnom prípade však nie je možné oprávnenosť výdavkov rozšíriť nad rámec tohto usmernenia.

35. Na základe takto uzavretej zmluvy žalovaný požiadal o zálohové platby: žiadosťou č. 27110230401101 na sumu 50.749,54 eur, táto mu bola poskytnutá v požadovanej výške dňa 2.8.2010 a žiadosťou č. 27110230401109 na sumu 45.850,88 eur, táto mu bola poskytnutá v požadovanej výške dňa 22.10.2012. Žalovanému teda boli poskytnuté zálohové platby celom v sume 96.600,42 eur.

36. Následne žalovaný požiadal prostredníctvom žiadostí o platby o zúčtovanie zálohových platieb, pričom predložil žalobcovi žiadosť o platbu (ďalej len „ŽoP“): č. 271102304012020 (ďalej len „ŽoP 202“), č. 27110230401203 (ďalej len „ŽoP 203“), č. 27110230401204 (ďalej len „ŽoP 204“) a č. 27110230401210 (ďalej len „ŽoP 210“).

37. Žalovaný si ŽoP 202 uplatňoval zúčtovanie výdavkov vo výške 25.707,62 eur, žalobca tieto výdavky neuznal ako oprávnené a to z dôvodu, že žalovaný opakovane nepredložil akékoľvek doklady k

posúdeniu oprávnenosti výdavkov uvedených v ŽoP 202, a preto nebolo možné skontrolovať, či tieto výdavky vznikli a teda či sú oprávnené.

38. Ďalšími žiadosťami: - ŽoP 203 si žalovaný uplatňoval na zúčtovanie výdavky vo výške 21.532,69 eur, žalobca uznal ako oprávnené výdavky v sume 20.596,53 eur; - ŽoP 204 si žalovaný uplatňoval na zúčtovanie výdavky v sume 33.951,26 eur, žalobca uznal ako oprávnené výdavky v sume 27.667,68 eur a - ŽoP 210 si žalovaný uplatnil na zúčtovanie výdavky v sume 54.479,- eur, pričom žalobca uznal ako oprávnené výdavky v sume 22.082,15 eur.

39. Z jednotlivých administratívnych kontrol podkladov pre zúčtovanie zálohových platieb boli vyhotovené záznamy z administratívnych kontrol.

40. Zo záznamu z administratívnej kontroly vykonanej žalobcom dňa 21.6.2011, predmetom ktorej bola žiadosť o zúčtovanie zálohovej platby vo vzťahu k ŽoP 202 (č.l. 23 - 25 spisu) súd zistil, že finančnou kontrolou boli zistené závažné nedostatky a nezrovnalosti, pričom v závere je uvedené: „Nedostatky: ŽoP je dodaná po druhý krát bez podpornej dokumentácie. Nie je možné posúdiť relevantnosť výdavkov. Tieto nedostatky majú za následok zamietnutie Vašej žiadosti o platbu.“

41. Zo záznamu z administratívnej kontroly vykonanej žalobcom dňa 6.12.2011, predmetom ktorej bola žiadosť o zúčtovanie zálohovej platby vo vzťahu k ŽoP 204 (č.l. 62 a nasl. spisu) plyní, že je tam uvedený opis zistených nedostatkov a zo záverov tejto kontroly plyní, že: Oprávnený výdavok podľa prijímateľa je 33.951,26 eur; Oprávnený výdavok podľa RO/SORO je 27.667,68 eur.

42. Zo záznamu z administratívnej kontroly vykonanej žalobcom dňa 9.7.2011, predmetom ktorej bola žiadosť o zúčtovanie zálohovej platby vo vzťahu k ŽoP 203 (č.l. 72 a nasl. spisu) plyní, že je tam uvedený opis zistených nedostatkov a zo záverov tejto kontroly plyní, že: Oprávnený výdavok podľa prijímateľa je 21.532,69 eur; Oprávnený výdavok podľa RO/SORO je 20.596,53 eur.

43. Zo záznamu z administratívnej kontroly vykonanej žalobcom v období od 19.2.2013 - 5.8.2013, predmetom ktorej bola žiadosť o zúčtovanie zálohovej platby vo vzťahu k ŽoP 210 (č.l. 80 a nasl. spisu) plyní, že je tam uvedený opis zistených nedostatkov a zo záverov tejto kontroly plyní, že: Oprávnený výdavok podľa prijímateľa je 54.479,- eur; Oprávnený výdavok podľa RO/SORO je 22.082,15 eur.

44. Na základe vyššie uvedených administratívnych kontrol žalobca posúdil ako oprávnené výdavky na zúčtovanie zálohových platieb výdavky v sume 66.828,89 eur, nezúčtovanou ostala teda suma 29.771,53 eur, ktorá podľa žalobcu predstavovala neoprávnené výdavky. Z uvedenej sumy žalovaný vrátil čiastky vo výške 952,54 eur a 2.578,18 eur.

45. Následne žalobca žiadosťou o vrátenie finančných prostriedkov č. 27110230401/Z02 zo dňa 13.2.2015 (č.l. 65) doručenu žalovanému dňa 18.2.2015, požiadal o vrátenie predmetnej sumy - 26.240,81 eur do 50 dní od jej doručenia, t.j. do 9.4.2015 a následne listom zo dňa 9.11.2016 (č.l. 67) doručeným žalovanému dňa 18.11.2016, opätovne vyzval žalovaného na vrátenie peňažnej čiastky. Žalovaný požadovanú sumu žalobcovi nevrátil.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

46. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

47. Podľa § 391 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

48. Podľa § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka, pri práve na plnenie záväzku plyní premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

49. Nakoľko žalovaný vzniesol v priebehu konania voči uplatnenému nároku žalobcu námietku premlčania, súd sa musel touto námietkou zaoberať ako prvou, pretože ak by došiel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný, nebolo by potrebné zaoberať sa v súdnom konaní ďalšími námietkami žalovaného a premlčaný nárok by nebolo možné žalobcovi priznať.

50. V konaní nebolo sporným, že na zmluvný vzťah vzniknutý medzi stranami sporu, z ktorého nárok si žalobca uplatnil žalobou, ktorá je predmetom tohto konania, sa vzťahujú ustanovenia Obchodného zákonníka. Teda premlčanie nároku posudzoval súd podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Všeobecná premlčacia lehota podľa Obchodného zákonníka je štvorročná. Pri práve na plnenie zo záväzku plynie premlčacia lehota odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti).

51. Pri posudzovaní premlčania nároku žalobcu vychádzal súd zo žiadosti na vrátenie finančných prostriedkov zo dňa 13.2.2015 (č.l. 65 a nasl. spisu), ktorá bola žalovanému doručená dňa 18.2.2015 a čl. 10 bod 6 VZP. Žiadosť určovala dobu splatnosti záväzku, ktorý si žalobca uplatnil zo zmluvy. Podľa zmluvného dojednania bol prijímateľ povinný vrátiť NFP alebo jeho časť do 50 dní odo dňa doručenia žiadosti. Žalovaný prevzal žiadosť dňa 18.2.2015 finančné prostriedky mal vrátiť do 9.4.2015. Tento deň považoval súd za dobu splatnosti (§ 392 ods. 1 Obchodného zákonníka). Nasledujúci deň začala plynúť štvorročná premlčacia lehota, ktorá by uplynula dňa 9.4.2019. Žaloba bola na súd doručená dňa 8.4.2019, teda v rámci plynutia premlčacej lehoty. Na základe uvedeného došiel súd k záveru, že nárok žalobcu nie je premlčaný a preto na vznesenú námietku premlčania žalovaným neprihliadol.

52. Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

53. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, pomoc a podpora sa poskytuje prijímateľovi na základe zmluvy uzavretej podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka.

54. K charakteru zmluvy o poskytnutí nenávratného finančného príspevku uzavretej dňa 3.6.2010 súd uvádza, že zmluva má charakter nepomenovanej zmluvy podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, na obsah zmluvného vzťahu medzi stranami sporu je potrebné použiť Obchodný zákonník a predpisy verejného práva upravujúce nakladanie so štátnymi finančnými prostriedkami, teda má charakter aj verejnoprávneho vzťahu. Vzhľadom na charakter žalobcu (štátny orgán), ako aj predmet plnenia v zmysle zmluvy, žalobcovi plynie povinnosť posudzovať oprávnenosť, správnosť nárokovaných výdavkov, povinnosť posúdiť, či nárokovaná suma zodpovedá dokladom a či prijímateľovi vznikol nárok na vyplatenie požadovanej sumy. K takémuto záveru došiel aj Krajský súd v Bratislave v rozsudku zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 10Co/81/2018-44.

55. V konaní nebolo sporné, že strany sporu uzatvorili platne zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku dňa 3.6.2010, žalobca poskytol žalovanému zálohové platby vo výške 50.749,54 a 45.850,88 eur, t.j. spolu 96.600,42 eur. Taktiež je nesporným to, že žalobca listom zo dňa 13.2.2015, ktorý bol žalovanému doručený dňa 18.2.2015, vyzval žalovaného na vrátenie časti finančných prostriedkov z dôvodu ich neoprávneného vyplatenia na základe vykonaných administratívnych kontrol, žalovaný finančné prostriedky nevrátil.

56. Žalovaný v prvotných vyjadreniach namietal hlavne to, že žalobca presne nešpecifikoval, ktoré položky zo Žiadosti o platbu sú neoprávnené v akom rozsahu a prečo sú neoprávnené. Domáhal sa, aby žalobca presne špecifikoval, ktoré výdavky uznal a ktoré neuznal, aby sa mohol vyjadriť k oprávnenosti výdavkov.

57. Na základe požiadavky žalovaného a súdu (pojednávanie dňa 19.2.2021) žalobca podaním zo dňa 12.4.2021 podrobne špecifikoval svoj nárok, t.j. výdavky, ktoré boli žalovaným predložené v jednotlivých žiadostiach o platbu na zúčtovanie zálohových platieb a vo vzťahu ku ktorým žalobca konštatoval nesplnenie podmienok oprávnenosti výdavkov podľa Zmluvy o NFP. V podanej špecifikácii žalobca presným, podrobným a zrozumiteľným spôsobom zdôvodnil krátenie neoprávnených výdavkov

a predostrel výpočet a výšku neoprávnených výdavkov, a to podľa jednotlivých položiek, každú zdôvodnil samostatne.

58. Žalovaný v reakcii na žalobcom predloženú špecifikáciu výdavkov, ktoré vyhodnotil ako neoprávnené, prehlásil, (vyjadrenie žalovaného zo dňa 13.5.2021 - čl. 671, bod 9) že nenamieta rozsah vykonaných prác a školení podľa zistení žalobcu, t.j. potvrdzuje, že súhlasí s oprávnenými výdavkami iba v rozsahu v akom zistil ich realizáciu žalobca, ale namieta, že žalobca neoprávnené znížil vopred dohodnutú cenu jednotlivých prác a aktivít projektu. Vo vzťahu k uvedenému tvrdil, že žalobca svojvoľne obmedzil výšku oprávnených výdavkov na nepriame výdavky eur za hodinu práce s odvolaním sa na Usmernenie RO č. N3/2007 v aktualizácii č. 10, resp. alebo aktualizácii č. 14, pričom má za to, že tieto sa na tento zmluvný vzťah nevzťahujú. Zastáva názor, že žalobca tak konal v rozpore so svojím rozhodnutím o schválení žiadosti o NFP a tiež so Zmluvou o NFP, pretože v schválenej žiadosti o NFP a v Zmluve o NFP sa zaviazal uznať oprávnené výdavky v tam uvedených sumách (za hodinu resp. osobo/hodinu) a nakoniec pri posudzovaní žiadosti o platbu sa svojvoľne rozhodol uznať oprávnené výdavky v nižších sumách.

59. Keďže z vyjadrenia žalovaného zo dňa 13.5.2021 vyplýva, že žalovaný nerozporuje rozsah krátenia neoprávnených výdavkov (napr. uplatnenie väčšieho počtu osobohodín ako bolo vykonané), súd v tomto smere považoval tvrdenia žalobcu v zmysle § 186 ods. 2 CSP za nesporné.

60. Spornou tak ostala už len otázka, či pri posudzovaní oprávnenosti jednotlivých výdavkov je potrebné vychádzať z usmernenia N3/2007 v znení aktuálnom k dátumu vyhlásenia výzvy resp. k dátumu podpisu zmluvy, alebo v znení platnom a účinnom v zmysle neskorších aktualizácií.

61. V danom prípade došlo k uzavretiu zmluvy podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ako inomínatnej zmluvy, ktorej charakteristickým znakom je, že nie je upravená ako typ zmluvy, pričom musí byť dostatočne určitý predmet záväzkov strán. Nie je vylúčené dohodnúť si odkaz na existujúce prílohy, doplnky, usmernenia, všeobecné podmienky, ktoré sa stávajú súčasťou zmluvy jej uzavretím, nie je vylúčené ani dohodnúť aj aktualizácie v priebehu zmluvného vzťahu. Žalovaný súhlasil s takto nastavenými zmluvnými podmienkami, (rozsudok KS v Žiline, sp. zn. 14Cob/86/2018).

62. Žalovaný namieta použitie Usmernenia RO č. N3/2007 (Metodické usmernenie k oprávnenosti výdavkov pre programové obdobie 2007 - 2013) v zmysle neskorších aktualizácií. Tvrdí, že na zmluvný vzťah by sa malo aplikovať výlučne Usmernenie N3/2007 v znení aktualizácie č. 3, t.j. v aktuálnom platnom znení k dátumu vyhlásenia výzvy. Uvedené žalovaný odôvodňuje bodom 1.1.2.6 Programového manuálu, v ktorom sa uvádza, že podrobnejšie ustanovenia o oprávnených a neoprávnených výdavkoch sú stanovené metodickým usmernením (RO č. N3/2007) v aktuálnom platnom znení k dátumu vyhlásenia výzvy. Na základe uvedeného má za to, že nie je možné na tento zmluvný vzťah aplikovať usmernenia RO č. N3/2007 v zmysle neskorších aktualizácií.

63. Uvedenú argumentáciu žalovaného, ohľadom nemožnosti použitia Ustanovenia RO č. N3/2007 v zmysle neskorších aktualizácií pri posudzovaní oprávnenosti výdavkov, vyhodnotil súd ako nedôvodnú. Súd má za to, že text uvedený v bode 5.32 zmluvy- „v zmysle neskorších aktualizácií“ treba vykladať ako aktualizáciu usmernenia N3/2007 platnú a účinnú v čase, v ktorom prebieha kontrola jednotlivých výdavkov na základe žiadosti o platbu. Ak by zmluvné strany chceli, aby sa použila len aktualizácia usmernenia N3/2007 platná a účinná v čase uzatvorenia zmluvy o NFP, tak by si v zmluve dohodli konkrétne číslo aktualizácie, a nebolo by tam uvedené znenie „v zmysle neskorších aktualizácií“. Súd poukazuje na skutočnosť, že požiadavka preukazovania oprávnenosti výdavkov vynaložených v konkrétnom čase vždy podľa aktuálneho znenia Usmernenia N3/2007 bola založená dohodou zmluvných strán v čl. 5, bod 5. 3 zmluvy, kde si strany dohodli, že v prípade každej zmeny právnej úpravy a dokumentov, na ktoré zmluva odkazuje platí, že právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa spravujú ich účinným znením, vznik právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa však posudzujú podľa doterajšieho znenia, ak nebude ustanovené inak. Súd zdôrazňuje, že obsah zmluvy o NFP, vyplývajúci z článku 5, bod 5.3., vzhľadom na jeho jednoznačnosť, nedáva priestor pre aplikáciu výkladových pravidiel prejavu vôle podľa § 266 vrátane 266 ods. 4 Obchodného zákonníka. Toto zmluvné dojednanie upravuje na základe zmluvnej vôle zmluvných strán základ k tomu, aby sa súčasťou zmluvy o NFP stali i aktualizácie označených dokumentov, a teda i usmernenia RO č. N3/2007 v aktualizácii č. 9, 10 a 14. Uvedený

záver vyplýva uvedeného článku 5, bod 5.32, zmluvy celkom jednoznačne, nepochybne a jasne. Je zrejmé, že pokiaľ sa mal naplňať účel predmetnej zmluvy spočívajúci okrem iného i v dodržiavaní požiadavky hospodárneho a efektívneho vynakladania prostriedkov príspevku v danom čase, bolo žiaduce, aby oprávnenosť výdavkov, na ktoré žalovaný prostriedky príspevku v danom čase použil, preukazoval podľa aktuálnej zmluvnej úpravy reflektujúcej vývoj na trhu vrátane vývoja cien v priebehu trvania zmluvného vzťahu. Potom sa nemôže jednať o jednostrannú zmenu obsahu zmluvy učinenu len na základe prejavenej vôle jednej zmluvnej strany - žalobcu. Naopak, požiadavka preukazovania oprávnenosti výdavkov vynaložených v konkrétnom čase vždy podľa aktuálneho usmernenia je založená dohodou zmluvných strán, čo jednoznačne z obsahu článku 5, bod 5.32. zmluvy nepochybne vyplýva. S vedomím o takomto obsahu zmluvy strany do zmluvného vzťahu vstupovali. Vo svetle týchto záverov súd hodnotí ako nedôvodnú argumentáciu žalovaného, v rámci ktorej poukazoval na to, že žalobca uznával a nekrátil v predchádzajúcich obdobiach rovnaké výdavky. Od skutočnosti schválenia výdavkov vynaložených žalovaným a tým ich uznania ako oprávnených výdavkov v predchádzajúcich obdobiach, nie je, podľa názoru súdu, možné, práve pri zohľadnení záverov súdu k dojednaniu podľa článku 5 bodu 5.3. a bodu 5.32 zmluvy, automaticky vyvodiť záver o oprávnenosti výdavkov vynaložených v neskoršom resp. nasledujúcom období.

64. K argumentácii žalovaného, že pri posudzovaní oprávnenosti jednotlivých výdavkov je potrebné vychádzať len z usmernenia N3/2007 v čase vyhlásenia výzvy, a odôvodňuje to bodom 1.1.2.6 Programového manuálu, súd poukazuje na celé znenie uvedeného bodu, resp. najmä na druhú a tretiu vetu tohto ustanovenia, podľa v ktorom sa výslovne uvádza aj to, že „pre zohľadnenie špecifík dosiahnutia cieľov výzvy resp. konkrétneho národného/pilotného projektu, môže RO/SORO oprávnenosť výdavkov upraviť (napr. obmedziť, stanoviť limity výdavkov, bližšie špecifikovať). V žiadnom prípade však nie je možné oprávnenosť výdavkov rozšíriť nad rámec tohto ustanovenia. Je teda zrejmé, že aj uvedené ustanovenie Programového manuálu umožňuje riadiacemu orgánu upraviť oprávnenosť výdavkov, pokiaľ ide o obmedzenie, stanovenie limitov a bližšie špecifikovanie. Týmto ustanovením je riadiaci orgán limitový len pokiaľ ide o rozšírenie oprávnenosti výdavkov. Na tomto mieste súd opätovne zdôrazňuje, že pre zmluvné strany je v prvom rade záväzná ustanovenie bodu 5.3 zmluvy o NFP, v ktorom si zmluvné strany dohodli, že v prípade každej zmeny právnej úpravy a dokumentov, na ktoré zmluva odkazuje, platí, že právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti zmeny sa spravujú ich účinným znením, teda z uvedeného je zrejmé, že v zmysle článku 5 bodu 5.32 sú zmluvné strany viazané aj neskoršími aktualizáciami usmernenia N3/2007, teda nielen tou, ktorá bola platná v čase uzatvorenia zmluvy.

65. Rovnako je neprijateľná, podľa názoru súdu, aj domnienka žalovaného, že každá aktualizácia usmernenia N3/2007 by musela byť schválená zmluvnými stranami. Na jednej strane aktualizácia nie je dvojstranný právny úkon a je zrejmé, že sa vydáva za účelom aktualizácie cien resp. doplnenia výdavkov, na strane druhej podmienenie jej účinnosti súhlasom prijímateľa platby by zhoršilo resp. zneistilo efektívnu kontrolu v danom procese. Na toto mieste súd zdôrazňuje, že už zo samotného názvu zmluvy o NFP a preambuly je zrejmé, že nejde o typickú obchodnú zmluvu. Predmetná zmluva má povahu súkromnoprávnej zmluvy s prvkami verejnoprávnymi, keďže uzatvorenie zmluvy na poskytnutie finančných prostriedkov predpokladá zákon o rozpočtových pravidlách a zmluva odkazuje na predpisy verejného práva. Zmluva, vzhľadom na dojednanie medzi sporovými stranami, je zmluvou obchodnoprávnou, keďže sporové strany dojednali predmet svojich záväzkov dostatočne určito (záväzok poskytnúť nenávratný finančný príspevok v súlade so zmluvnými podmienkami a záväzok prijímateľa prijať finančné prostriedky a realizovať projekt) a na aplikácii Obchodného zákonníka sa písomne dohodli. Vzhľadom na odkaz na predpisy verejného práva a záväzok tieto predpisy rešpektovať, má zmluva aj povahu verejnoprávnu. Práve s poukazom na verejnoprávny charakter musí žalovaný zniesť zvýšené povinnosti na režim nakladania s finančnými prostriedkami. Sprísnená kontrola nakladania so štátnymi finančnými prostriedkami zo strany jedného z účastníkov zmluvy vyplýva z verejnoprávnej povahy zmluvy. Vo viacerých ustanoveniach zmluvy je zakotvené, že ide o finančné prostriedky vyplatené zo zdrojov EÚ a zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, s čím je spojená zvýšená kontrola, ako aj zvýšená zodpovednosť za porušenie dohodnutých zmluvných podmienok oproti štandardným obchodným zmluvám.

66. S poukazom na hore uvedené dôvody dospel k záveru, že žalobca postupoval v súlade s bodom 5.32 zmluvy o NFP, keď vykonal kontrolu žalovaným predložených ŽoP podľa Usmernenia N3/2007, aktualizácie 9, 10 a 14. a keďže žalovaným uplatnené výdavky neboli v súlade s Usmernením N3/2007

platným a účinným v danom čase, bol žalobca oprávnený resp. povinný posúdiť tieto výdavky ako neoprávnené a žiadať vrátenie poskytnutej zálohy. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že žalobca presne špecifikoval, ktoré z výdavkov považoval za neoprávnené, v akom rozsahu a z akého dôvodu a že žalobcom prezentovaný rozsah krátenia neoprávnených výdavkov žalovaný (po tom, čo žalobca predložil podrobnú špecifikáciu) nerozporoval.

67. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žalobca v tomto konaní preukázal, že pri posudzovaní oprávnenosti výdavkov žalovaného postupoval v zmysle zmluvných dojednaní, teda uniesol dôkazné bremeno a jeho nárok, ktorým sa domáha vrátenia finančných prostriedkov voči žalovanému, je dôvodný.

68. Vo vzťahu k výške žalovanej pohľadávky súd vychádzal zo špecifikácie predloženej súdu v podanej žalobe, pri zohľadnení nespornosti výšky poskytnutej zálohovej platby zo strany žalobcu žalovanému v sume 96,600,42 eur, pri zohľadnení žalovaným zúčtovaných zálohových platieb vo výške 66.828,89 eur, na základe čoho rozdielom sumy poskytnutých zálohových platieb zo strany žalobcu žalovanému vo výške 96,600,42 eur a čiastky uznaného a poskytnutého nenávratného finančného prostriedku vo výške 66,828,89 eur je suma nezúčtovaných finančných prostriedkov vo výške 29.771,53 eur, z ktorej žalovaný vrátil sumu celkom 3.530,72 eur (952,54 eur + 2.578,18 eur). Ostávajúcu časť nezúčtovaných zálohových platieb v sume 26.240,81 eur (29.771,53 - 3530,72) ktoré žalovaný, napriek opakovaným výzvam žalobcovi nevrátil, bola zo strany žalobcu ako dôvodne uplatnená pohľadávka vo výške 26.240,81 eur priznaná tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

69. Záväzok žalovaného na zaplatenie žalovanej pohľadávky je jeho záväzkom peňažnej povahy, so splnením ktorého je v omeškaní. Úrok z omeškania bol priznaný od 29.11.2016 pri skonštatovaní spoľahlivého preukázania vzniku omeškania sa žalovaného so splnením žalovanej pohľadávky týmto dňom, v nadväznosti na obsah výzvy na zaplatenie z 9.11.2016 (č.l. 67), doručenej žalovanému dňa 18.11.2016, ktorou žalobca vyzval žalovaného za vrátenie presne konkretizovaného dlhu najneskôr do 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Súd vychádzal z tejto výzvy žalobcu vzhľadom na skutočnosť, že žiadosť žalobcu o vrátenie finančného príspevku zo dňa 13.2.2015 odkazuje na článok 10 bod 6 Všeobecných zmluvných podmienok, ktorý upravuje odvodovú povinnosť prijímateľa a nie samotnú splatnosť jeho záväzku. V nadväznosti na to súd vychádzajúc z uvedených skutkových okolností a pri absencii preukázania osobitnej dohody o splatnosti takéhoto záväzku žalovaného v obsahu zmluvy o NFP, vychádzal zo záveru o vzniku omeškania žalovaného uplynutím lehoty podľa výzvy žalobcu na plnenie, vyplývajúcej z jeho listu z 9.11.2016 (č.l. 67), odo dňa nasledujúceho po splatnosti dlžnej sumy (po uplynutí 10 dní odo dňa doručenia tejto výzvy), t.j. odo dňa 29.11.2016, keďže výzva bola doručená žalovanému dňa 18.11.2016. Úrok z omeškania súd priznal žalobcovi v zákonnej sadzbe v zmysle § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, pri absencii preukázania osobitnej dohody o výške úroku z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vo zvyšnej časti rozhodol súd pri uvedenom ustálení vzniku omeškania žalovaného o zamietnutí žaloby.

70. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Podľa Článku 4 ods. 1, 2 CSP: Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumené usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

72. Žaloba bola zamietnutá v časti len celkom nepatrnej, a preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu dôvodne uplatnených trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % na základe aplikácie § 255 ods. 1 CSP v spojení s Článkom 4 ods. 1, 2 CSP vzhľadom ku skutočnosti čiastočného zamietnutia žaloby v časti celkom nepatrnej. Konkrétnu výšku trov konania žalobcu určí súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí. Postup súdu podľa § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnom poplatku za žalobu, vzhľadom na skutočnosť oslobodenia žalobcu od súdnych poplatkov a obsah meritórneho rozhodnutia, bude rozhodnuté samostatne.

73. Pre úplnosť súd uvádza, že žalovaný žiadal, aby v prípade plného alebo čiastočného úspechu žalobcu v tomto konaní nepriznal žalobcovi náhradu trov konania, a to z dôvodu, že žalovaný je verejnoprávnou inštitúciou, ktorá má zriadené právne oddelenie, resp. právny odbor, preto trovy konania nemožno považovať za účelne vynaložené. Súd pre žalovaným navrhovaný postup pri rozhodovaní o náhrade trov konania nezohľadil zákonný dôvod. Podľa názoru súdu ústavne garantované právo na právnu pomoc zahŕňa právo účastníka konania zvoliť si či sa nechá alebo nenechá zastúpiť v konaní a prípadne tiež kým. Vzhľadom na ústavne zaručené právo na právnu pomoc nie je možné vymedziť kategóriu subjektov, ktorá by z hľadiska právneho zastúpenia mala odlišné postavenie, a tak jej de facto právo na zastúpenie advokátom upierať. Súd má za to, že uvedené právo, t.j. právo na náhradu trov konania za právne zastupovanie patrí nielen fyzickým osobám, ale všetkým subjektom, a to bez ohľadu na to, či ide o obchodné spoločnosti, družstvá alebo o orgán štátnej správy, aj keď zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním. Svoje úvahy v tomto smere súd opiera aj o právny názor vyslovený vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, na ktoré v konkrétnostiach odkazuje, a to napr. v uznesení NS SR zo dňa 26.3.2013 sp. zn. 2MCdo/16/2012, v uznesení NS SR zo dňa 29.9.2015 sp. zn. 4MCdo/16/2014.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.